

Петър Дънов

*РИЛА
ВРАТА КЪМ
АГАРТА*

Р И Л А
ВРАТА КЪМ
АГАРТА

© Издателство Бяло Братство, 2015

ISBN 978-954-744-274-0

Из Словото на Учителя
Петър Дънов

**Р И Л А
ВРАТА КЪМ
А Г А Р Т А**

Издателство
БЯЛО БРАТСТВО
София 2015

*Привет към светлите умове,
съвършените души, благородните
сърца, към всички, които мислят,
които познаваме и които ни
познават в света на Реалното и
Неизменното.*

Учителя

Обичай и работи!

Всеки да отпрати ума си към Бога и да му благодари.

Вие мислите все за себе си. Днес мислете за Царството Божие!

Днес желая да влезете в Царството Божие.

Бъдете весели. Аз казвам така:

Не премахвайте усмивката.

Никога не премахвайте усмивката на вашето лице.

Винаги в най-тъжното си състояние все да се забелязва една усмивка, защото ако не се усмихнете, иде по-лошо.

Любовта се усмихва на всички без изключение.

Когато някой се усмихва, аз се радвам, защото тази усмивка е подобна на сутринния зефир, на зората. Усмивката увеличава човешкия капитал.

Винаги се усмихвайте, не бъдете сериозни. Да бъде човек доволен, когато всички са доволни, това е в реда на нещата. Но да бъде доволен при недоволни хора, това е изкуство.

Учителя

ПЪТЯТ КЪМ ВЪРХА – ПЪТ КЪМ БОГА

Докато Природата не оживее за човека, той не може да разбере Любовта.

Да оживее Природата за тебе, това значи тя да бъде за тебе жива и разумна – навсякъде да виждаш проявата на Разумното, на Бога!

При сегашните земни условия човек трябва да има светлинка вътре в себе си. Вие искате да ви се открие новото знание. Но откриването върви последователно. Представете си, че вие се движите към планински връх. От този връх цялата местност ще се открие. Всяка стъпка към този връх, всяко усилие допринася за това. А на самия връх ще ви се разкрие цялата гледка.

12, с. 268

Аз съм ви събрал тук за кого? За Господа. Бог ми е казал да ви събера. Той ми казва: „Това ще им разправиш.“ Вие казвате: „Така си помислил Учителят да ни говори.“ Не, аз ви говоря, каквото Бог ми каже. Каквото ми каже Господ, ще го кажа на вас.

Никой от вас не ме познава кой съм. И Христа никой досега не Го е познал. Ако бяхте Го познавали, щяхте да имате Неговата Любов!

12, с. 112

Аз мисля да ви предам Божията Любов! Аз трябва да я пусна да върви!

Земята ме интересува толкова, колкото ме интересува и небето!

Вие някой път трептите за небето, а пък аз се интересувам и за земята. За мене раят и агът са тук!

Като видя аг някъде, внесе светлина и го направя на рай.

12, с. 113

Та като се събираме както сега тук на планината, ние имаме за цел да се събуди Божественото в нас или ние да се събудим за Божественото – да Го оценяваме.

Трябва да почувствувате присъствието на своята гуша. Да почувствувате готовност да се пожертвате за всички поне веднъж или няколко пъти в годината. Тогава се проявява вашата гуша. Христос е казал: „Който положи гушата си, ще я намери.“

12, с. 131

Казвам: Ако желанията на хората имат съдържание, те са на мястото си. В такъв случай животът има смисъл само тогава, когато Божественото, което Бог е вложил в нас, представя негово съдържание. Сега някои от вас, като седят тук на Бивака, казват: „Да се качим нагоре по планината!“ Под гумата планина, висок връх, разбирам разумното начало в живота. И тогава ако се качваме на планината, за да разберем какво иска Бог от нас, това качване има смисъл. И ако слизаме в долината, за да занесем от онова, което сме взели от планината, това слизане има смисъл. Следователно ако се качваме при Бога и не взимаме нищо от Него, и ако слизаме при хората и не им занасяме нищо, ние сме хора, осъдени на страдания.

3, с. 22

Нашите идеи тук са по-силни, понеже сме много високо. Малцина са, които живеят толкова високо, колкото ние. Тук даже и говедарите не са направили колиби. Те слизат долу да спят. Човек може да изпрати по въздуха своята мисъл.

Като седим тук, ние ще изпрацаме нашите добри мисли на всички хора по целия свят – Божествените мисли!

На планината сме като при радиостанция – да изпращаме оттук своите мисли. А пък онези същества, които разбират природните закони, те ще ги предават от станция на станция. Нищо не се губи.

Тези места тук са добри за съзерцание и молитва! Те могат да се използват за мистична работа. А пък за външна работа може да се използва това място, като се говори на външните лица, които минават през тези места.

Отивайте на планината за размишление!

Резултат от Рила ще има онзи, който действително ще може да се потопи в живота на планината!

Планината е място за проява на Любовта.

Човек може да намери Великото и Красивото в света само по високите места. В този смисъл всеки човек трябва да се изкачва на високи върхове.

Човек физически може да е в долината, а умствено и духовно – по високите места.

12, с. 138

Казвам: Ние сме дошли тук да изучаваме Божиите дела, да видим какво Бог е направил; после ще се срещнем с Него и ще си поговорим малко. Ако кажете на някой външен човек, че сте се разговаряли с Бога, какво ще помисли той за вас? На хора, които не ви разбират, трябва ли да им разправяте какво сте видели и с кого сте се разговаряли? Ако срещна художника, чиито картини съм разглеждал, ще му кажа: „Много се радвам, че видях твоите картини, много ми харесват“. Трябва ли да разправям за картините на този художник на човек, който нищо не разбира от художество? На човек, който не обича екскурзии и не прави никакви излети из планините, трябва ли да разправям защо ходя на екскурзии? Каквото и да му кажа, той няма да ме разбере. Обаче ако кажа на този човек, че на планината някъде има заровено голямо количество злато, той веднага ще ме разбере. Колкото и да не обича екскурзиите, ма-

кар и никога да не е ходил по планините, той веднага ще се приготви и ще тръгне на път. Стремежът да намери заробеното злато ще му даде сила да премине и най-трудния път. Един ден споменах пред някои от приятелите, че на много места из Рила има злато. Те веднага казаха: „Кажете ни де има тук злато, защото ни дотегна вече сиромашията.“ Казвам: На много места из Рила, дето човешки крак не е стъпвал, се намират този първичен, жизнен елемент, който още старите алхимици са търсили. Достатъчно е човек да стъпи на мястото, дето е този елемент, за да се подмлади моментално. Ако е бил стар, подмладява се; ако брадата му е побеляла и окапала, изведнъж става черна и гъста; ако косата му е побеляла, моментално става черна. Като се види в това положение, човек сам ще се чуе как се е преобразил. Ако някой прекара известно време в Рилската пустиня и се върне между познатите си така преобразен и подмладен, какво ще кажат за него? Ще вярват ли в това, което той ще им разправя? Никой няма да вярва. Всички ще го питат: „Кой си ти? Ние не те познаваме.“ Колкото и да им разправя, че той е същият техен познат, те няма да го вярват.

3, с. 119

Някои ще кажат: „Защо гоидохме на тази планина да дивеем?“ Не, вие гоидохте тук да разгледате именията на Баца си. Толкова години вече как живеете и не знаете какви богатства има Баца ви. Например онзи ден се качихме на Еленин връх. Някои се колебаеха да гоидат или не. Една от възрастните сестри не се решавахе да гоиде, но после каза: „Толкова годишна съм вече и ако сега не отида, един ден ще съжалявам, че не видях хубостите на Природата.“ На връщане обаче, изморена от трудния път, тя каза: „Втори път не предприемам такава дълга екскурзия из чукари и камънаци. Полезната страна при всяко качване и слизане е тази, че и в съзнанието на човека става също такава

качване и слизане. И тази сестра, след като си почина един-два часа, каза: „Сега вече съм готова за нова екскурзия. Чувствам се богдра, свежа и напълно доволна.“ Ако при 14-часова разходка из планината ние видяхме такива чудни гледки, какво щеше да бъде, ако бихме обикаляли цяла година имението на Баща си? Тъй щото, ние сме дошли в света да видим какво Бог е направил, да влезем във връзка с Него, да вземем участие в Неговата работа.

3, с. 151

Казвам: Всеки момент бъдете будни, активни, готови на всяка нова работа, на всеки нов импулс. Представете си, че някой ви предложи да се качите на един висок планински връх. Вие веднага се отказвате под претекст, че не сте разположени, че сте ходили на екскурзия, че сте видели много високи върхове. Не, вие не знаете още какво нещо е истинската екскурзия, какво богатство е да се качите на висок връх. Някой казва: „Аз се качих на едн-кой си връх и много нещо научих.“ – Нищо още не си научил. За нас денят има смисъл дотолкова, доколкото през този ден ние сме могли да видим Бога, скрит някъде в необятната Природа. Този е смисълът на живота. Тъй щото ако отидете на Еленин връх или на кой и да е друг връх, трябва да считате, че там ще видите Бога. Щом видите Бога, кажете си: „Желал бих през целия си живот да виждам Бога!“ Който казва, че се е уморил и втори път не мисли да се качва по върховете, това показва, че той не е видял Бога. И сега, като излизаме всяка сутрин, някои казват: „Защо трябва да излизаме толкова рано? Какво ще придобием от това излизане?“ – Ние излизаме рано сутрин, за да видим Господа. Днес например Господ ни поговори малко чрез гъжда. Понеже братята и сестрите отдавна не бяха мили палатките си от прах, Господ им изпрати малко гъжд, да ги измият добре. Този гъжд ги изми не само отвън, но и поделите им

отвътре. По този начин всеки провери доколко палатката му е солидна.

3, с. 165

Екскурзиите, които правите из планините, представят външната страна на живота. Нима изпитанията на човека не са екскурзии? Като вървите по високи, стръмни места, вие се ужасявате, страхувате се да не се подхлъзнете и паднете. Нима беднотията, болестите, несгодите и несполуките в живота на хората не внасят в тях също такъв ужас и страх? Тези явления в живота представят също такива стръмни планински места, каквито и вие срещате по екскурзиите. Като погледнете към тия места, вие се страхувате и казвате: „Как ще изкараме живота си, как ще се прехраним?“ Лоши хора има в света. Какво ще се прави? Казвам: Това е най-малкото още. Някога ще изгубите вярата си в Бога, ще изгубите смисъла на живота си, ще изгубите всякаква светлина и около вас ще настане пълен мрак. Друг път ще се намерите пред големи земетресения; около вас ще гърми, ще се святка; хоризонтът ви ще се заоблачи, ще почне да вали дъжд, камъни ще се събарят около вас и надеждите ви една след друга ще се рушат, ще изчезват. Какво ще правите тогава? Има ли по-голям ужас за човека от тези състояния? Обаче, който ходи в закона на любовта, той ще види, че всички тия неща са привидни. Те ще изчезват пред него като сапунени мехури.

3, с. 110

Всяка идея представлява един планински връх. В това отношение идеите имат известно съотношение помежду си и могат да се съпоставят както и планинските върхове. И когато една идея не се възприема навреме, тя не може да се развие правилно. По тази причина и на съвременните хора липсват много неща. Казано е в Библията: „В начало създаде Бог небето и земята, но земята беше неустроена и пуста.“ Обаче земята и до днес не е още

устроена напълно. Ние виждаме, че и досега планините претърпяват известни промени. Предполага се, че докато дойде шестата раса, земята ще претърпи още ред промени, за да придобие по-стабилна и красива конфигурация. Шестата раса именно ще бъде в състояние да изпълни волята Божия. Промените, които стават сега на земята, се дължат на нейната материя, която претърпява вътрешно преустройство. Това преустройство, което става с материята на земята, се отразява и върху характера на хората. Характерът на хората зависи не само от планините и долините, около които те живеят, но и от направлението на водите, на техните течения. Теченията на реките не са произволни, те се обуславят от известни закони. Ако течението на реката в някое село е от юг към север, то ще има едно влияние върху характера на хората; ако течението е от север към юг, ще има друго влияние; ако пък течението е от изток към запад или от запад към изток, ще има съвсем други влияния. Който не разбира тези закони, минава покрай някоя река, погледне я и казва: „Голяма е тази река!“ Каква е дължината ѝ, каква е посоката на теченията, това не го интересува. За онзи, който разбира, реката е една от основните черти, по която може да се познае характерът на хората около нея. Каква е посоката, по която тече река Искър? – От юг към север. Какви са по характер хората, които живеят покрай Искъра? – Те са студени хора, неотзивчиви, без култура. Следователно те вървят отдолу нагоре. И затова всеки човек, който се качва нагоре, не може да носи много неща. Качването нагоре подразбира желание на човека да стигне до някой висок планински връх в материалния свят. Такова желание е стремежът на човека към богатство, да стане милионер, да бъде учен. Човек мисли, че като придобие големи богатства или много знания, ще стане щастлив. Не, материалните блага не правят човека щастлив. Животът не се заключава в материалните блага. Те са само условия, които имат смисъл и цена само тогава, когато могат да се използват за благо на чо-

вешката гуша. Какво струват силата, богатствата и знанието на човека, ако той не може да ги използва за благо на своята гуша?

1, с. 103

Помнете: където и да ходите – по езера, по планини или върхове, работете съзнателно, учете и прилагайте. Докато работата е приятна, тя е Божествена. Щом не е приятна, щом се вкисвате, тя е човешка. Работете с приятност и радвайте се на Божието дело!

6, с. 62

Като ходите по планините, вървете бавно, спокойно, без бързане. На всеки сто метра спирайте на малка почивка на крак, около 30 сек. Във време на почивката ще придобивате енергия. Колкото по-високо се качвате, по-бавно ще вървите. По този начин ще се приспособите към силите на Природата и ще ги използвате правилно. Иначе те ще ви противодействат; вие ще харчите енергията си, без да се ползвате от тях. Всяка частица от планината е свързана с разумното начало, което работи по Природата. Следователно като се качвате на планинските върхове, мислете за службата, която те изпълняват в Природата, за да се свържете с; разумността в нея. Всяка планина, всеки връх, всяко езеро има свое велико предназначение.

Някой казва: „Колко евтино прекарваме на Рила! Досега сме изхарчили много малко пари.“ – Не е въпросът в парите, дали малко, или много сте изхарчили, но важно е да използвате времето както трябва. Ако седите тук и не изпълнявате волята Божия, дохождането ви е безсмислено. Вие гойдохте за чистия въздух, но трябва да изразите любовта си към Бога. Много ли струва това? Преди всичко вие се намирате на кръстопът. Какво ви коства да вземете онази посока, която ще ви изведе в правия път? Казвате: Дълъг е този път! Ходи ли човек без любов, тогава пътят е дълъг, труден, а желанията са непостижими. Имате ли Божията

Любов в себе си, каквото и да ви се случи в живота, всичко ще се превърне на добро.

3, с. 49

Достатъчно е да погледнете света през очите на Любовта, за да видите красотата навсякъде.

В духането на вятъра, в течението на реките, в движението на светлината и в проявите на живота се крие езикът на Бога. В тях аз слушам реч, каквато не съм слушал от най-добрите оратори. В говора на бурята слушам езика на Бога!

В духането на ветровете, на бурите, ще чувате гласа на съществата, които ви обичат.

Търсете Бога! Той е вътре във вас.

Срещнете ли някой човек, влезте във връзка с Бога в него.

12, с. 67

Ние сме дошли тук да разберем волята Божия и да я изпълним. Който не е готов за тази работа, той не трябва да дохожда повече на езерата. Ако иска да дохожда за свое удоволствие, той е свободен, но да идва тук, да се заблуждава, че върши волята Божия, това не е позволено. Както аз служа на Бога, така и вие трябва да служите. Няма защо да губите времето си в залъгвания само, че това ще направите или онова ще направите. Небето е сито от залъгвания и неизпълнени обещания на хората.

4, с. 46

И тъй, като дохождаме на езерата, ние имаме предвид да изпълним волята Божия. Щом изпълняваме волята Божия, и Природата ще бъде по-разположена към нас. Щом вършим волята Божия, и Бог се интересува от нас и ни благославя. Ако не вършим волята Му и не вървим в Неговия път, и Той не се интересува от нас. Законът е такъв.

4, с. 49

ПРАВИЛА НА ДУХОВНАТА ШКОЛА

Четири правила:

Твърди бъдете като земята!

Подвижни бъдете като водата!

Бързи бъдете като въздуха!

И лъчезарни бъдете като светлината!

12, с. 224

Природата представлява школа. Всяко нещо е поставено на място. Всяко нещо представлява предметно учение за човека.

Природата изправя нещата. Тя е много щедра към човека. Винаги е на негово разположение, готова е да му услужва.

12, с. 224

Желая ви да бъдете твърди и устойчиви като камъка, подвижни като водата, услужливи като въздуха и благотворителни като светлината. Желая ви да придобиете твърдостта и лъчепречупването на диаманта, подвижността и чистотата на водата от планинските извори, чистотата и свежестта на въздуха по високите места и благотворителността на светлината, която слиза от небесните пространства.

8, с. 64

Днешният ген е начало на нещо ново, предисловие на нова епоха. Да се качва човек по високи върхове, това значи да се обменя със силите на Природата. Както човек отива в гостилницата да се нахрани физически, така той се качва по планините да се нахрани духовно.

Освен физически човек се обменя с енергиите на планината и духовно. Колкото по-духовен е той, колкото по-будно е съзнанието му, толкова и обмяната между него и Природата е по-правилна. Както човек се свързва с Природата, за да се обнови, така той трябва да се свърже и със съзнанията на възвишените същества, да се поучава от тях. Щом дойде до положение да създаде правилна връзка с възвишените същества, човек знае как да се отнася и с по-долностоящите същества от него. За такъв човек се казва, че е готов да направи път и на мравката.

10, с. 10

Като сте дошли на планината, стремете се да създадете помежду си красиви отношения. Всяка правилна или неправилна обхода се пише. Каквото правите на земята, пише се на небето. Живейте добре, за да бъде животът ви написан със светли букви на небето. Живейте добре на небето, за да бъде написано това на земята. Както се нуждаете от добри приятели на земята, също така имате нужда от добри приятели и на небето. Горко на онзи, който няма приятели на небето! Тежък е животът на земята на всеки, който няма приятели в невидимия свят. Добре е да имате приятели и на небето, и на земята, за да бъде животът ви лек и красив.

Връзките между вас да бъдат Божествени. Господ образува сега една Божествена организация, която почива на закона на Любовта. Дойде ли Любовта, тя ще ни организира. Никаква връзка не може да съществува между хората, докато не се проникнат от желанието взаимно да си помагат.

12, с. 215

Като ученици на новото учение вие трябва да зачитате и уважавате всички живи същества, да не ги обиждате. Новото учение изключва всички обиди. Бъдете слепи за погрешките на хората. Видите ли, че

някой греша, благодарете, че по този начин вие се освобождавате от същата погрешка.

10, с. 34

Като сте дошли на планината, вие трябва да се сближите по гуша, по дух, да не мислите, че сте чужди. Вие сте излезли от едно и също Начало, но сте се пръснали по разни части на света. Днес трябва отново да се запознавате. Тук имате възможност да създадете добри отношения помежду си и взаимно да си помагате. Ако някой от вас заболее, другите трябва да му се припичат на помощ. Като помагате на другите, и на вас ще помагат. Когато сте сами, ще се научите да не очаквате външна помощ. Представете си, че ви заболи стомах или корем. Какво трябва да правите? Започнете да пеете на корема си. Можете ли да го излекувате с песен, вие можете да се отнасяте добре с всички хора. Ако заболят гърдите ви и ги излекувате с песен, вие ще знаете как да се отнасяте с ангелите. Ако страдате от главоболие и можете да се излекувате с песен, вие ще имате правилни отношения към Бога и ще се разговаряте с Него. За да се разговаряте с Бога, вие трябва да станете като децата. Казано е в Писанието, че ако не станете като децата, няма да влезете в Царството Божие, т. е. няма да влезете в царството на любовта.

8, с. 256

Можем да бъдем съвършени само ако вложим Любовта в ума, сърцето и волята си. Законът на съвършенството е закон на Любовта. Началото на усъвършенстването – това е Любовта! Тогава умът, сърцето и волята ни ще работят правилно.

Трябва да любим, защото само Любовта съкратява времето, спестява енергиите и произвежда най-добри резултати. Иначе ще трябва десет прераждания, за да изправите една малка погрешка.

12, с. 184

Някой път сте много богат, имате разположение, блаженство, светлина, радост. Това са богатства. Работата е сега да запазите това разположение при всички условия на живота, да растете от богатство в богатство. Тогава сте силни.

Когато получите някое благо, низшите същества гледат да ви смутят. И като се смутите, ще ви оберат. Защото ако не се смутите, не могат да ви оберат.

12, с. 192

За да бъде здрав човек, трябва да има дълбоко вътрешно разбиране на нещата; той трябва да бъде спокоен, от нищо да не се плаши. Вие сте дошли на планината и докато се аклиматизирате, ще бъдете готови на всичко. Много от вашите стари болести ще се явят – това да не ви смущава. В организма стават различни реакции, които при тези условия са в реда на нещата. Щом сте дошли на планината, ще гледате тук да оставите непотребното, старото, хилавото и да възприемете от нея здравето, чистото, обновяващото.

6, с. 45

И затова, като сте дошли на планината, дето Бог е определил, мнозина казват: Защо ли дойдохме тук да дивеем? Да, тук се дивее, а по градовете хората умират. Кое е по-хубаво: да дивеете или да умираете? За предпочитане е човек да подивее, отколкото да умре. Защо хората са недоволни от своя живот? – Защото живеят там, дето Бог не ги е поставил. И след всичко това казват: Аз не искам да боледувам, не искам да страдам, не искам да бъда невежа. Казвам: Всичко това може да се избегне, като заемете мястото, което Бог ви е определил. Мислете като Бога, вършете това, което Той иска, и вие ще реализирате копнежите на своята душа.

5, с. 34

Сега например сте дошли на планината да получите нещо от нея: да се обновите, да си починете, да трансформирате състоянията си. Искате да ви се даде нещо – право е това. Но давате ли и вие? Всички сте дошли тук с автомобили, с палатки, с всички удобства. Едно трябва да знаете: само онзи може да получи от Природата онова, за което е дошъл, който изпълни закона на даването. Щом е дошъл тук, той трябва да поеме грижата за още трима души: да им плати билета за автомобила или за трена и през всичкото време да се грижи за храната им както за себе си. Ще кажете, че някои от вас имат жени, деца. Вън от близките си всеки трябва да се погрижи за още трима. А така, всеки да се грижи само за себе си, това не е волята Божия.

6, с. 149

Всички трябва да имате правилна обхода и в трите посоки: в телесната, в сърдечната и в умствената. Ако човек не зачита пътя, в който върви, той на Бога не може да служи. Трябва да знаете, че земята, по която стъпвате е тяло на някое живо същество. Хората живеят като мъмарци в кожата на земята. Ако те не живеят както трябва и не спазват законите ѝ, един ден тя ще ги изхвърли вън от кожата си. Причината, гето хората умират е тази, че земята не ги иска и ги изхвърля навън. В Стария Завет някъде е казано: „Не грешете, да не би земята да ви избълва.“ Казвам: Не грешете, да не би животът, тялото ви, сърцето ви и умът ви да ви избълват.

5, с. 305

Казвам: Ние сме тук като на радиоактивна станция и трябва да поддържаме в ума си чисти, красиви мисли, които после да изпращаме навред из света. Както се предават мислите по телеграфните станции, така и

ние ще изпрацаме нашите добри мисли през пространството. Закон е: Нищо в Природата не се губи, нито се създава. Следователно и мислите не се губят, нито създават, но се пренасят само от една станция в друга. Станциите са човешките умове.

3, с. 90

Тук, на планината бъдете проводници на Божественото, на чистите мисли, чувства и постъпки.

Онези хора, които разбират Истината, стават сладки. Които не я разбират, стават кисели.

Затова, когато те питат какво нещо е Истината, ще им кажеш: „Когато узрея, ела да ме опитаи.“

12, с. 101

Искате ли да постъпите в Божествената Школа, Любовта, Мъдростта и Истината трябва да бъдат основа на вашия живот. Само по този начин вие ще разберете смисъла на всичко, което Бог е създал. Затова именно и ние сме дошли на Рила, да научим и разберем смисъла на Божиите творения.

12, с. 184

Като сте дошли тук, вие трябва да бъдете добре разположени, да използвате всички условия, които Природата предлага. Разположението на човека е подобно на течението на реката. Когато една река минава през определени за нея места, тя принася полза. Въз основа на това и всяка добра мисъл, която минава през ума на човека, също тъй принася полза.

12, с. 190

Ние се намираме при една благоприятна обстановка, при чист въздух, на голяма височина, отдето слизат идеи, които само тук можем да възприемем. Влезе ли ученикът в клас, там ще възприеме нови мисли, чувства и постъпки. Извън класа ученикът възприема особен род

материя, различна от тази, която той възприема в клас. Защо? Защото материята има различни свойства, различни вибрации – по-груби и по-фини. Колкото по-високо е издигнат човек, толкова по-фина материя може да възприема. От материята, която човек възприема, зависи неговото състояние и разположение. Ако това може да се каже за физическата материя, колко повече може да се каже за духовната.

9, с. 58

Вчера някои сестри са били на един връх и се изгубили в мъглата. Като се помолили, веднага се дигнала мъглата. Човек всякога трябва да отправя ума си към Бога. Това е тайната.

Другото положение е: Трябва да изучавате Природата.

Ти трябва да се запознаеш с едно видно лице и като имаш неговото благоволение, може да ти позволи да влезеш в неговото имение и да го изучаваш. Ти не можеш да влезеш там като неканен гост. Законът е същият и за вас: Сега благодарете, че ви е позволено да дойдете тук.

Набирайте енергия тук, колкото се може повече за през годината. Всяка добра мисъл, всяко добро чувство, всеки лъч от светлина акумулирайте в себе си, да се натоварите, колкото можете. И колкото коне имате, натоварете ги.

Бог се проявява чрез всяко същество. Бог изпитва какъв е умът ти. Ти ще се качиш на коня, ще работиш с вола, с камъка, за да разбереш Словото, което е скрито в коня, във вола, в камъка. Словото е скрито и във водата. Бог е навсякъде. Имайте свещен трепет към всичко.

12, с. 58

И тъй, от всички се изисква единство в мислите, в чувствата и в постъпките. Всичко, което чухте тук,

можете да забравите, обаче помнете едно: Всеки трябва да има единство в мисълта, единство в чувствата и единство в постъпките си. Ако дойдете идната година на езерата и запазите това единство в себе си, вие ще придобиете големи блага и богатства от Природата. Няма ли единство в себе си, неприятелят ще бъде около вас и ще ви обстрелва с картечен огън. Искате ли неприятелят да не ви обстрелва, работете усилено и съзнателно върху чистене, върху освобождаване на съзнанието от всички утайки и наслоявания на миналото.

4, с. 57

Природата е един от най-хубавите институти за самовъзпитание. Всеки е свободен да прави каквото иска, но като го направи, сам се ограничава. Тогава разбира, че свободата трябва да бъде разумна.

12, с. 97

Тези дни наблюдавах как една сестра се отнесе с един брат. Сестрата искаше да дигне един голям камък, но не можа. В това време покрай нея минава един брат. Тя го спира и много меко, внимателно му казва: „Братко, моля ти се, дигни този камък, защото е тежък, аз не мога да направя това.“ Когато братът беше готов да ѝ услужи, тя веднага стана сериозна, промени тона си. В тона ѝ вече имаше заповед. Този тон предизвика реакция в брата и той беше готов да ѝ откаже. Той се замисли за един момент и си каза: „Нищо, аз ще ѝ услужа. Нейната работа е същевременно и моя.“ Той взе камъка, занесе го дето трябваше и си замина. Казвам: Някога една работа може да се свърши само с лявата ръка, някога – само с дясната. Има случаи, когато и двете ръце едновременно взимат участие в някоя работа. Едно трябва да знае: Човек трябва да се отнася с любов към всички свои удове, ако иска работите му да се уреждат добре.

3, с. 209

И тъй, новият път, по който сега вървите, е път на учение. Каквото се случва в живота на човека, то е определено от Бога. Всяко нещо е на мястото си. Първото нещо, което се изисква от всички, които сте дошли на екскурзия в Рила, е абсолютна чистота – чистота физическа, чистота сърдечна и чистота умствена. Това значи: всяка мисъл, всяко желание и всяка постъпка трябва да се анализират, да се види кои от тях са животински, кои човешки и кои божествени. След това човек трябва да ги отдели едни от други, както се отделят металите от примесите или от елементите, с които са съединени. И най-после, след като е отделил и класифицирал желанията според техните места, да вземе от тях само божествените. Има желания, които не са потребни за човека – тях той ще остави настрана. Има желания, които му са необходими – тях той ще употреби като градиво при строежа на Божественото здание.

Второ необходимо нещо за всинца ви е да ставате рано, да не се обленявате. Щом сте дошли тук, всички ще пеете заедно, ще работите заедно, ще се молите заедно и т. н. Не мислете, че като се уедините, много работа ще свършите. Човек може да бъде уединен и всред обществото. Уединението не е външен процес.

12, с. 125

Казвам: Три важни фактора упражняват влияние върху човешкия живот. Първият фактор е неговата личност, човешкият егоизъм. Вторият фактор е обществото. И най-после, голямо влияние оказва върху човека и самата Природа. Например както сте събрани тук, вие едни-други си влияете и затова някои от вас казват: „Какво придобиваме, като излизаме всяка сутрин на молитва?“ Като отговор на това запитване ще поставя следното положение: Ако имате един голям цирей и той ви причинява болка, кое положение ще бъде по-добро за вас – този цирей да продължава да бере, все да взима,

или да стане щедър, да даде всичко онова, което е събрал в себе си? За предпочитане е той да дава нещо от себе си, да кредитира хората, отколкото да взима от тях. Следователно когато човек излиза сутрин на молитва и мисли, че трябва да вземе нещо, той не разбира закона. Той непременно трябва да даде нещо от себе си. По-велик човек е онзи, който дава, отколкото онзи, който взима. Рече ли някой, че толкова години се е молил и нищо не е спечелил, той е на крив път в живота си. Който излиза сутрин на молитва с цел да спечели нещо, по добре нека седи дома си и да не се моли. С молитва търговия не се прави. Ако излизаме сутрин да посрещнем Бога и да Му благодарим за всичко, което ни дава, тази молитва има смисъл и винаги е приета.

4, с. 6

Молитвата е най-важният метод за растеж, обаче малцина знаят да се молят. Молитвата не е нещо външно и не седи само в изговаряне на думи. Тя е нещо дълбоко, вътрешно. Истинският начин на молитвата е достъпен за малцина, но той дава големи резултати.

12, с. 134

Работата върху себе си, върху своето усъвършенстване непременно трябва да бъде подкрепена с молитва. Молитвата е единственият път, по който можем да работим за нашето повдигане. Чрез молитвата ние се свързваме с тези същества, които ни помагат. Без тях нищо не можем да направим. При молитвата идва тази светлина, която ни помага да схванем нещата. Тогава се уяснява нашата задача.

При съзерцанието мисълта ни да бъде насочена към Бога, ангелите, звездите, слънцето.

12, с. 136

Щом мислите за Бога и Възвишените Същества, свързвате се с тях и приемате техните мисли и чувства.

Сутрин не закъснявайте. Отивайте горе на Молитвения връх и се молете. Учете се да се молите. Молете се върху най-важното. Размишлението да бъде за най-важното, за настъпното през деня, от което зависи вашето бъдеще.

Важно е да знаете какво да искате от Бога. Най-разумно е да искаме да се научим да вършим волята Божия.

12, с. 134

Като сме дошли на планината, ние ставаме рано да се помолим и благодарим на Бога за всички блага. На някои не им се става рано, искат да си полежат и намират ред оправдания, че не са разположени или че са уморени и т. н. Питам: Какво ще правите, ако сте слуга при някой сприхав господар, който иска да започвате работата си рано сутрин и навреме? Ще вземе ли под внимание вашето неразположение? Ако се успите, той ще вика, ще се сърди и най-после ще ви изпъди, като каже: „Такъв слуга не ми трябва! Хайде, на добър час!“ Вие мислите, че на планината няма господари. И тук има господари, и какви при това! Знаете ли какво могат да направят тия господари, като се разгневят? Те веднага ще изпратят гръмотевици, светкавици, дъжд, град, че ще се чудите какво да правите, де да се скриете. Дъждът ще ви намокри хубаво, а градът може да изпокъса палатките ви. Тези господари ще ви кажат: „Хайде, дигайте се оттук! Такива слуги не искаме.“ Братята, които бяха дошли първи тук, опитаха какво могат да направят господарите на планината. Те изпратиха гърмежи, светкавици, дъжд и казаха на братята: „Качвайте се горе!“ При такива господари човек става много смирен. Тези господари казваха: „Като дойдат вашите братя и сестри тук, вие ще ги предупредите да бъдат внимателни към задълженията си, защото у тях ще измокрим.“

Утре сутринта ще отидем на петото езеро (Махабур), Бъбрека, да видим има ли разлика във водата от миналата година. Сутрин в четири часа всички трябва да сте на крак. Турете настрана всички украшения, всички накити! Под думата „накити“ аз разбирам негъзите в човека. Боли те крак, кажи си: „Този накит не ми трябва!“ Боли те ухо, кажи си: „Този накит не ми трябва!“ Имаш някакво неразположение, кажи си: „Този накит не ми трябва!“ Оставете всички накити вкъщи и излезте вън, на чист въздух, без всякакви накити. – Не мога да мисля. – Остави и този накит настрана. Като се освобождавате постепенно от накитите си, вие ги хвърляйте настрана от вас и останете само с Божественото, което ви следва навсякъде. Щом сте неразположени, вие чакате да дойдат слугите да подобрят състоянието ви, но докато дойдат те, целият ден ще отиде. Изпаднете ли в някакво тежко състояние, в неразположение на духа, кажете си: „Едва ли ще дойдат слугите ми днес, ами аз сам да се заема да сменя състоянието си, т. е. да сменя накитите си; ето, сутринта си отиде вече, а по същия начин ще отиде и останалата част от деня.“ Щом човек започне някаква работа, състоянието му се изменя.

12, с. 97

И тъй, първото нещо, за което излизаме сутрин рано, е да се освободим от ненужния багаж. Трябва да се освободим от този багаж! Кажете: „Как можем да се освободим?“ Много методи има, но не е още време да се дават, защото хората не са в състояние да ги приемат с пълна вяра, и ще започнат да питат защо трябва да се постъпи по този, а не по друг начин. Истинската наука стои в разтоварването на човешкото съзнание.

4, с. 16

Благодарете за днешния ден, за всичко, което ви

е дадено. Благодарете за сърцето, за ума, за тялото, които са ви дадени като пособия за работа. Щом благодарите за всичко, което ви е дадено и което ви се дава, и денят ще бъде за вас радостен и весел.

8, с. 141

Сега ще благодаря на Бога, че сме на планината при чистия въздух, при чистата вода и при изгряващото слънце. Ако искате да се ползвате от чистия въздух, качвайте се по върховете. Ако искате да се ползвате от чистата вода, ходете при изворите и оттам я носете. Водата е като дете, тя обича да я носят. Искате ли да придобиете чистота, вода носете. Чистата капка вода е една чиста мисъл. Ще благодаря на Бога за топлината на слънцето, за големия кон, който пренася всеки ден по небето и изпраща благословение на всички същества по лицето на земята. Ще благодаря на Бога за всички блага, които ни изпраща тук. И най-после ще благодаря на Бога за възможността, която ни дава да вървим по трите пътя, от които слънцето изгрява.

5, с. 249

Да ви е приятно, че живеете на земята, макар и да имате много горчивини. Животът не може да бъде лош. Под думата „лош живот“ разбирам следното: влезли са утайки в живота, но животът сам по себе си не може да бъде лош. Например вие седите и ме слушате. Ако бяхте развили своите дарби и бяхте съсредоточили своя ум, щяхте да видите какви съкровища, какви богатства има тук на планината. А сега гледате, че всичко е затворено. Като дойдете до истинското знание, ще знаете това. Такива съкровища няма навсякъде; има ги само на особени места. Някой път може да се намирате на три пръста от мястото. Съкровищата, скрити в земята, са за умни хора, които ще извършат Божията Воля.

Когато човек отиде на планината с чувство на

благодарност за всичко, Разумната Природа му дава богатства. Тогава той има условия да черпи от тях.

12, с. 267

Светът е пълен с блага, дадени от Бога. За да се ползва от тия блага, човек трябва да има отворени очи. Тази година ви се дават условия да се ползвате от великите Божии блага. За да не изгубите условията, вие трябва да избягвате услугите на чуждите коне. Всеки човек има кон, на който може да разчита. Следователно гали слизате от планината, или се качвате, разчитайте на себе си. Конят представя човешкия ум. Разчитайте на своя ум, а не на чуждите умове. Като слуша първо своя ум, а после ума на другите, човек дохожда до заключение, че това, което сам направи, е по-добро от това, което другите могат да му направят.

10, с. 25

Човек прави ред погрешки и страда, но не може да си обясни защо страда. Вървиш по пътя, захласнеш се някъде, търколиш се на земята, удариш ръката си, а после питаш: Защо паднах? Ти падна, защото изгуби равновесие. Изгубването на равновесие в планината има своите дълбоки причини. Като не можеш да си дадеш отчет защо си паднал, ти казваш: Спънах се в един камък и паднах. Не е така, не е тази причината за падането. Ти можа и на полето да паднеш, както и на планината, без да се спънеш в някой камък. На равни места хората не падат ли? И на равни места падат. При това, всички хора падат. Съдиите например не падат ли? – Падат. – Търговците не падат ли? – Падат. – Учените, философите, поетите, музикантите не падат ли? – И те падат. Следователно който не може да се качва по планините и не може добре да ходи по тях, той и на равните места не може да върви добре и ще пада. Обаче онзи, който има здрави крака за планините, той и на равните места ще върви добре, без да пада.

Значи планината е пробен камък за човека.

5, с. 121

Какво представя планината и какво – долината? – Всяко високо място, от което човек може да падне, е планина. Всяко дълбоко място, в което човек може да се удави, е долина. Тъй щото когато хората падат, това показва, че те са на планински места. Когато се давят, това показва, че те са в долини. Планините са места, дето човешкият ум се възпитава. Долините са места, дето човешкото сърце се възпитава. Като знаете това, впрегнете 3–4 чифта волове и идете да орете в долината на вашето сърце. Посейте там най-хубавите плодни дървета, най-хубавата пшеница. След това прекарайте удобни пътища и съобщения, че който пътник мине покрай вас, посрещайте го и кажете му една-две сладки думи. Като се уморите от живота в долината, качете се на планината, да фантазирате и песни да пеете. Планинските песни се отразяват в долините. Красив е животът на сърцето, но когато умът мисли. Умът е вашият възлюбен, а сърцето – вашата възлюбена. Каквото лошо и да ви говорят за вашия възлюбен и за вашата възлюбена, не вярвайте. Ако вярвате, вие ще ги спънете в техния път. Вярвайте, че вашият възлюбен е на планината, а вашата възлюбена – в долината. Тя отгору ще казва: „Планини високи!“ Той отгоре ще отговаря: „Долини дълбоки!“ Това е израз на истинска любов. Желая ви да чуете гласа на вашия възлюбен от планината и гласа на вашата възлюбена от долината!

7, с. 134

Когато дойдете на планината, трябва да имате разположението на планината!

Човек, който мисли за небето, не пада. Ако мисли за земята, пада. Когато се качвате на един връх, отгору догоре трябва да се молите на Бога, и като слизате, пак трябва да се молите!

Някой е паднал. Аз зная: той е прегрешил, не се е молил. Някой казва: „Защо стана така?“ Защото не се е молил.

Когато на планината няма хармония между хората, времето се разваля. Бомбите, които пускат хората в пространството, развалят времето.

На планината трябва да имате чисти мисли. Щом нямате чисти мисли, ще има буря, ветрове, гръмотевици, ще стане цяла революция, ще се промени времето.

Ако вие обикнете времето, и то ще ви обикне. Не трябва да се страхувате от него.

Помнете едно нещо: планината, високото място, не търпи лоши мисли и желания. Планинските места са крайно опасни. Тук атмосферата е толкова чувствителна, че ако направите нещо отрицателно, ще пострадате. В града нищо няма да стане, но ако го направите тук, ще имате неприятности. Като вървите по планината, не бързайте, не се смуцавайте. На малкото, което имате, бъдете благодарни. Дръжте в ума си мисълта, че работите на света са оправени. Понеже и вие сте част от космоса, то и вашите работи са оправени.

Като благодарите на планината, тя дава. Ако не благодарите, всичко е заключено.

Щом благодарите, отварят ви и ви говорят. Тогава планината ви дава ценни богатства от своята съкровищница. Когато човек е благодарен, има условия да черпи от нея – той е в състояние на възприемчивост.

12, с. 12

Сега вие сте дошли на планината. Каква е вашата идея за планината? Планината е голям аристократ. Ако не спазвате нейните правила, тя казва на своите служители да ви изпратят, отдето сте дошли. Вие се качвате на някой камък и си давате мнението, че този камък не е на мястото си. Вие не знаете защо е създадена тази планина. Ако измените плоскостите на планините, ще измените целия бит на българите. Всяка

една плоскост, всяко едно сечение тук има отражение върху съзнанието на хората. Някой камък искате да го търкаляте. Спрете се и вижте в себе си дали трябва да го търкаляте, или не. Ако го търколите, когато не трябва, ще ви сполети нещо лошо. Аз не искам сега да вземете буквата на нещата. Онези, които са работили тези скали тук, не са били глупави, те са били много умни. Тези същества правят сега едно преустройство на планината. Планините са направени за доброто на хората. Без планините вие не можете да бъдете здрави. Всеки камък ви предава нещо от своята механическа сила.

Най-напред пазете разположението си, гледайте да имате разположение на духа. Сега на връщане ще вземем оттука по две плочи и ще ги занесем на лагера. Вие сте дошли тук на планината, за да се тонира вашето здраве.

Човек, като помага на другите, помага и на себе си; като прави добро, помага на себе си. Желая да се подмладите всички.

Умни бъдете, добри бъдете и силни бъдете!

12, с. 32

Този хубав ден, единствен в живота ви, трябва да носите навсякъде. Дали ще отидете в София, или в друг град, дали ще отидете в България, или в друга държава, носете този ден със себе си. Ако не можете да го носите навсякъде със себе си, все едно, че не сте дохождали на Рила. Не е достатъчно да занесете този ден в София, но София трябва да живее в този ден! Не е достатъчно да занесете този ден навсякъде в света, но целият свят трябва да живее в този ден!

4, с. 158

Едно трябва да знаете: Само онзи може да получи от Природата онова, за което е дошъл, който изпълни закона на даването.

Не заставяйте камъка да върви по пътя на водата. Камъкът да седи на своето място. Имайте характера на камъка, който казва: Аз съм стол, на който всеки може да седне да си почине.

Не заставяйте водата да върви по пътя на въздуха. Водата да върви по своя път. Имайте характера на водата, която постоянно тече, движи се, на всички дава, никого не чака. Когато искате да помогнете на някого, не чакайте благоприятни условия, както и водата не ги търси.

Не заставяйте въздуха да върви по пътя на силите. Въздухът да върви по своя път. Имайте характера на въздуха. Когато иска да помогне на задушаващия се, въздухът веднага му се притича на помощ.

Не заставяйте силите да изменят своя път. Силата кара човека да мисли, да чувства, да действа.

Това са новите правила, които трябва да следвате. Ако ги следвате, ще близнете от щастието, което търсите. Ако не ги следвате, ще пиете пелин, от който ще се взорчите.

6, с. 150

Опитности, окултни упражнения

Всяко нещо, което човек сам е изчистил, остава за него, той да се ползва. Във всяка опитност, колкото горчива и да е, се крие нещо ценно. Като минете през тази опитност и се освободите от горчивината ѝ, вие ще задържите скъпоценното за себе си като скъпоценен камък.

7, с. 51

Великото учение казва, че всичко, каквото се случва в живота на човека, е предметно учение, дадено от Господа. Камъните на планината, водата, слънцето, вятърът, който сега духа, са предмети за изучаване.

Червеният цвят на изгряващото слънце показва, че се явява животът с всички свои противоречия. Вятърът, който духа от запад към изток, показва, че трябва да вървите напред. Противоречията в живота са фон на една идейна, величествена картина. Ако някога в живота си можете да видите Божественото слънце, всички противоречия са били на мястото си. Ако след всички страдания дойде любовта във вас, те са на място. Страданията са пътища, по които Божественото иде в живота.

8, с. 106

Много от върховете, които сега ви обикалят, крият големи богатства и съкровища. Понякога тия богатства са близо до вас, но вие не можете да ги откриете. – Защо? – Не ви е дадено. Те са определени само за ония хора, които вършат волята Божия. Сега вие ходите по върхове и поляни, спирате вниманието си тук-там, но нищо ценно не намирате. Около вас има ценни растения, с магическа сила, но не ги виждате. – Защо? – Не ви е дадено да ги видите.

8, с. 138

Всичко, което виждаме около себе си и в Природата, не е нищо друго освен свят на предметно учение. Вие сте били деца, порасли сте, свършили сте някакво училище, придобили сте знание и най-после сте остарели. Едно е важно за вас – да запазите знанието, което сте придобили. Загубите ли знанието си, вие ще бъдете нещастни. Страшно нещо е да загуби човек онова, което е придобил с усилия и труд.

9, с. 168

Като ученици вие трябва да разглеждате всичко, което ви обикаля, да го изучавате в неговия естествен вид. Например като гледате местностите, които ви обикалят, виждат ви се разхвърляни, без никакъв поря-

гък. Причината за тази разхвърляност се дължи на факта, че вие ги гледате отблизо. За да имате истинска представа за тия места, вие трябва да ги гледате от невидимия свят. Там Рила е микроскопическа в сравнение с тукашната, но е много красива. Там можете цяла да я обхванете с погледа си. На физическия свят всички неща са увеличени и разхвърляни. Тази е причината, поради която хората често изпадат в противоречия. Стане ли въпрос за любовта, те си я представят нещо грамадно, което обхваща само големите неща. – Не, любовта работи с най-малките величини.

8, с. 195

В Природата има ред и порядък. Ние мислим да създадем някакъв особен наш ред. А всъщност трябва да приемем и приложим реда, който съществува в Природата. Ние виждаме във всичко, което ни заобикаля тук, проекция на реалния свят. Този реален свят съществува.

Трябва да се изучават растенията. В тях са концентрирани лъчите на светлината: например червените, сините, жълтите и пр. Червеният цвят действа върху човека и го прави активен. Портокаленият цвят развива чувството на индивидуалност, дава направление. Зеленият цвят регулира електромагнитните течения в човека, растежа. Ако искаш да растеш и да си здрав, трябва да възприемеш зеления цвят. Жълтият цвят дава простор на ума. Синият подхранва духовния живот. Той има връзка с вярата и моралните чувства на човека. Виолетовият цвят има връзка със силата на Духа. За да проучвате краските, трябва да започнете от цветята, от минералите и трябва да знаете в кой час на деня, в кое време кой цвят да наблюдавате.

12, с. 172

И тъй, докато е на земята, човек непреривно

трябва да работи, да прави опити. Правете опити с времето, когато е облачно и ветровито, да видете можете ли да го подобрите. Ето, днес има борба в Природата, да се развали времето. Както виждате, мъглите се движат – ту слизат, ту се разпръсват. После, ако искате да разберете имате ли мекота в своя говор, произнесете няколко пъти изреченията: „Бог е Любов. Бог е милосърген.“ Ако имате мекота в говора си, от произнасянето на тия думи, облаците ще се разнесат, и вятърът ще престане. Няма ли мекота, вместо да се подобри времето, още повече ще се развали.

7, с. 38

Тук, всред Природата трябва да си създавате разнообразна работа. Един ден ще разглеждате небето, друг ден ще изучавате цветята, ще събирате камъчета. Ако си недоволен, направи няколко бани и недоволството ще те остави. Онова, което остане във вас – хубавите неща, хубавите линии, хубавите спомени – то радва човека. Съставяйте си всеки ден по една малка програма. Представете си, че ви попитат как ще прекарате днешния ден. Какво ще кажете? Важна работа имаме да свършим тук! Как прекарвате деня? Четете ли? Събирайте се, четете заедно, събирайте камъни, изучавайте пластове, тревите, водите, насекомите – всичко, което ви обърне внимание. Наблюдавайте облаците, линиите им, върховете. Учете се да рисувате. Изучавайте външните форми и отношения тук.

Когато човек е недоволен, нека седне на някой камък. А като е доволен, да седне на тревата.

12, с. 149

Трябва да се организира една екскурзия за проучване на местността. Хубаво е да се проучва геологичния строеж на пластове. После да се изучават метеорология, астрономия, тъй че времето да се използва. Трябва да се изучават тук скъпоценните камъни, техни-

ят състав. При образуването им са участвали Разумни Същества. Скъпоценните камъни са проводници на известни енергии. Без тях земята би се лишила от тия енергии. На Рила има скъпоценни камъни.

Ако аз съм на вашето място, ще отида при езерото, ще почерпя вода и ще поля тревите. Като видя някой рибар, че лови риба, ще му кажа: „Колко струва тая риба?“ – Толкова. Давам му тая сума и пускам рибата във водата. А на рибата казвам: „Не се лакоми за червейчета.“ Ако вали дъжд, ще съблека палтото си и ще направя баня. На Бога може всякога и във всяко време да служите.

Колко богатства има тук на планината, но не ги знаете! Затворени са с ключ. Не е позволено да се вземат.

Само като служиш на Бога, касите тук веднага ще се отворят.

Картините на Природата са чисти и възвишени, подтикват човека към наука, към изучаване на законите, които управляват Природата.

Сега вие сте дошли на планината, за да научите нещо. Тук вие сте на училище. Ще изучавате растенията, както ботаникът ги изучава. Ще ги изучавате както лекаря, за да научите какви лечебни свойства се крият в тях. Ще изучавате минералите, както минерологът ги изучава. Ако не можете да изучите външния свят, как ще изучите вътрешния?

Смисълът на живота не е в уединението. Бог е създал хората да работят заедно. Всяка душа е излязла от Бога! Привилегия е да общуваш с един човек, с една мушичка, с едно живо същество. Привилегия е да общуваш с тях, понеже са създадени от Бога.

Като минаваш и навсякъде виждаш работите на Бога, ще добиеш висше образование.

Всеки ден записвайте новите мисли и чувства, които ви идват отгоре, от Бога. Същевременно записвайте деня, часа, какво е било времето, небето, дали е имало вятър и пр.

Задръжте в себе си впечатленията, които приемате на планината.

Правете дихателни упражнения три пъти на ден – сутрин, на обед и вечер.

12, с. 273

Може да се влезе във връзка с вътрешния живот на растенията. Ще отидете при растенията с благоговение и ще мислите най-първо за Бога. След това ще разгледате растението, ще мислите за онези сили, които се проявяват чрез него. Ще мислите за съществата, които са изработили тези форми и ще пожелаете те да ви говорят и да ви кажат нещо за това цвете, за неговото значение, за скритите сили, които има в него, за лечебните му свойства и всичко, каквото те намират за необходимо. И тези същества ще ви проговорят отвътре и ще ви кажат нещо за това цвете. Така ще влезете във връзка с вътрешния живот на цветята и на другите растения.

12, с. 174

Вие сте дошли на планината да научите великите Божии закони. Много неща са научили хората, но още много има да учат. От хиляди години насам човек диша въздух, но днешният въздух ще внесе в него нещо ново. Вие не знаете още какво нещо е дишането. Миналите вдишки са дали своето, а сегашните вдишки ще внесат в човека това, което днес му се дава. Не само вдишките, но и всяка днешна мисъл, всяко днешно чувство трябва да внесат в човека нещо ново, което още сега да се приложи. Това, което днес разберете и приложите, е Божествено. Всички останали неща са спомагателни.

7, с. 191

Като се качвате и слизате всеки ден по върховете, вие трябва да възприемате по една нова мисъл, върху която да работите през деня. Например вземете мисълта: „Слабите трябва да се насърчават.“ Това е в реда на нещата. Питам: Ако силните се насърчават, на място ли е това? Същият закон се отнася и до самия човек: Слабия в себе си насърчавай, а силния – възпитавай.

5, с. 111

Когато се намерите пред голяма мъчнотия, свържете се мислено с добрите хора по целия свят. Тогава работата, която искате, ще я извършите по-лесно.

12, с. 227

Когато се намерите в затруднение, мислете за добрите и умни хора. Това е едно практическо правило.

12, с. 228

Упражнение

Поне един час на ден гледайте на хората, като че вие живеете в тях, като че техните страдания и радости са ваши. И после оставете пак да текат мислите ви, както искате. Чрез подобно упражнение всеки ден човек се сближава с другите, обединява се с тях, започва да чувствава единството на цялото Битие, а това води към Любовта.

Всеки човек има една неизменна Божествена черта. За нея го обикни. Когато срещнете някого, напълнете гушата му с любов, духът му с красота и радост; да се зарадва той, че сте го срещнали. Видиш една пеперудка, кажи: „Господи, благослови я.“ Видиш едно гръвче, кажи: „Благослови го.“ И ако има нужда, полей го.

Видиш един извор, кажи: „Благослови го.“ Ако има нужда, очисти го.

Бъдете като едно цвете, което издава благоухание. Бъдете като слънцето, което раздава на всички своята светлина и топлина.

Наблюдавайте какво действие има вашата любов.

Ако обичате някого и той става добър, Любовта ви е Божествена. Ако не става добър, любовта ви е човешка. Божествената Любов прави човека здрав, силен и добър.

12, с. 241

Дъждът днес показва, че всички добри работи, които посеете, ще бъдат полети, за да израснат и плод да дадат. Доброто, което посеете в себе си, ще израсте. Днешният дъжд е велико благословение за вас. Бог казва, че всичко, което сте пожелали от хиляди години насам, ще бъде благословено, при условие да следвате Божиите пътища. Не се страхувайте от дъжда. През пролетта и през лятото, когато вали дъжд, излизайте вън да ви намокри добре. Ако сте на пътя някъде, свалете шапката си, нека да се намокри главата ви добре. Този дъжд е благословение за човека. Щом ви вали дъжд, благодарете, че сте се окъпали, че сте направили една електрична баня.

Желая ви вашите мисли, чувства и постъпки да се окъпят. Дъждът, който иде отгоре, е разумен. Той носи в себе си мощни сили. Растения, животни и хора, които са окъпани от този дъжд, се благославят. Повечето хора имат неестествен страх от дъжда, като че са направени от захар. Ония, които са направени от захар, не ги съветвам да правят дъждовни бани. Обаче ония, които са направени от устойчива материя, трябва да правят всяка година поне по десетина дъждовни бани.

9, с. 390

Аз бих препоръчал на всички хора дъждовните бани, главно през месеците май, юни, юли и най-много до половината на август. Дъждовните канки през тези месеци са топли и пълни с електричество и магнетизъм. Дъждовни бани през останалите месеци не препоръчвам. Когато не можете да правите дъждовни бани, добре

е да правите бани с вода, която е нагрята най-много до 35–40°, близо до естествената топлина на тялото. Такива са и много от естествените извори. Над тази температура водата има вече разтегателна сила, която не е приятна за тялото. Добре е дъждовните бани да не се правят направо на тялото, но през някаква тънка греха. Така дъждовните капки развиват особена енергия, която се отразява върху организма благотворно.

3, с. 115

Искам да обърна внимание на баните, които правите в езерата. Ако искате да направите студена баня, потопете се във водата и бързо излезте вън. Не стойте много време в студената вода. Можете и десет пъти наред да се гмурнете във водата, но веднага да излизате на брега. Какъв смисъл има в това, да влезете в студената вода, да стоите там известно време и после да излезете цял замръзнал и разтреперан? При това човек трябва да се къпе в определени часове през деня, когато в атмосферата има топли, хармонични течения, които правят и водата такава. Ако се потопите в такава вода, ще изпитате известна приятност, ще се почувствате бодр, весел и разположен. Такова къпане вече има смисъл. Когато искате да се къпете в студена вода, наблюдавайте дали още с приближаването си към нея тя ви привлича, или не. Ако ви привлича, влезте във водата. Следователно има известни условия при къпането в студена вода, които трябва да се спазват. Трябва да се спазва времето, атмосферните течения и ред още условия. Спазват ли се тия условия, човек се чувства доволен, разположен, че е направил една студена баня. Иначе той ще остане недоволен, ще усеща тръпка по тялото си и ще мисли, че се е простудил.

3, с. 115

Ще ви дам една задача: Всеки от вас да се окъпе с топла вода, като вземе вода от чешмичката. Да ви-

гите какви ще бъдат резултатите. Човек трябва да се ползва от Божиите блага.

Трябва да пазим тялото чисто. Тази задача да направят онези от вас, които разполагат с време. Ако не можете повече, направете задачата поне веднъж.

Гледайте да се измивате хубаво. Порите ви да бъдат отворени. На вас трябва да ред лекции, за да научите какво нещо е обхода, начин как човек да живее. Това е цяло изкуство. На планината ще пиете само топла вода. Обливайте се с топла вода. По три пъти на ден измивайте краката си с топла вода. Стопяйте водата на огъня. И лицето си мийте тук с топла вода.

Това са хигиенични правила, които трябва да ви бъдат настолни.

12, с. 39

Утре сутринта ще се качим на новия връх, дето разчистихме пътя – там да се помолим и благодарим на Бога. След това ще отидем на Бъбрека (Петото езеро) да измием ръцете и краката си от дългия път. Докато човек търси Бога, краката му са все кални. Щом Го намери, той измива краката си. Измиването на краката, не външно, но вътрешно, представя емблема в човешкия живот. Когато човек намери Бога, за нищо вече не мисли. Той всичко е постигнал.

4, с. 155

Излизаме на планина, за да се научим как да живеем. През месец април на планината има много прана. На пролет жизнената прана е по-изобилна, тогава тя има прилив. Растителността тогава не е така събудена, приема съвсем малко и остава свободна прана, която минава покрай корените, които се събуждат по-рано отколкото другите части на растението. Тази прана излиза на повърхността. Затова екскурзиите през февруари, март и април са много полезни.

14, с. 208

Планината има дълбоко влияние върху нервната система и черния гроб. Влиянието върху черния гроб е в това, че се премахва лошото настроение, подобрява се разположението на духа и в организма се влива повече прана. Този, който е имал неврастения и други нервни страдания, ще се освободи от тях, но планината има друго още по-дълбоко значение. Като се качиш на най-високия връх, непременно трябва да научиш нещо. Екскурзиите всякога са хубави, те носят живот.

14, с. 209

Вие сте дошли на планината да разрешите някоя задача. Както търкаляте камъните, така трябва да търколите мъчнотията, която седи на пътя ви, и да се освободите от нея. Искате ли да знаете как ще търколите мъчнотията си, нека всеки от вас търколи по десет камъка, да видите какво ще стане. Не е лесно да търколите десет големи камъка, които седят на пътя ви.

В древността един окултен учител дал на един от мързеливите си ученици задача да търколи от някой планински връх десет камъка. Понеже работите на този ученик не вървели добре, той си казал: Ще изпълня задачата, която учителят ми дава, дано ми провърви. Той се качил на един планински връх и започнал да търкаля камъни. В това време именно един богат човек се качвал на същия връх. За да не падне някой камък върху него и да го удари, той погледнал към младото момче и му казал: „Момче, не търкаляй камъните. Почакай да стигна до върха и после продължи работата си.“ Момчето послушало богататаша и престанало да търкаля камъни. Щом богатият стигнал на върха, младото момче продължило работата си. След това богатият му казал: „Виждам, че си бедно момче и понеже ме послуша, поемам издръжката ти през целия ти живот.“ – Какво показва това? – Че зад всяко противоречие се крие някакво благо. В голямо противоречие изпаднал ученикът,

когато учителят му дал задачата, да търколи десет камъка, но той я изпълнил добре. Следователно който изпълнява Божия закон навреме и на място, той осмисля живота си.

Всичко в Природата е на място. Цветята, изворите, камъните представят писма, по които всеки може да чете. Ако разбирате написаното по тях, вие ще създадете цяла поема. Който разбира музиката в нейните естествени прояви, от търкалянето на камъните той може да създаде цяла симфония.

8, с. 69

Вчера наблюдавах как двама братя се бяха заели с един опит, не по силите им. Те видели, че един голям камък, тежък около 7–8 хиляци килограма, стои точно на пътя, дето се правят гимнастическите упражнения, и решили да го махнат от мястото му, да не пречи. Питам ги какво мислят да правят с този камък. Те казаха, че искат да го дигнат от мястото му и да го хвърлят в езерото. Като видях колко е голям камъкът, разбрах, че сами нищо не могат да направят, но премълчах, не исках да ги обезсърчавам. Те започнаха работата, но нищо не можаха да направят. Като ги видяха другите братя, веднага им се притекоха на помощ. Събраха се около 20 души и започнаха да работят: поставиха лостове, дигаха, слагаха и след 4-часова упорита работа, те можаха да преместят камъка само на 1 метър от мястото му. Какво придобиха с този метър? – Нищо особено. И без този метър място можа да мине. При това този камък можеше да запише някого, да причини голямо нещастие. Но всички искаха да преместят камъка. От този пример можем да извадим заключението: Срецнете ли на пътя на вашия индивидуален, семеен или обществен живот големи камъни, не по силата ви, не се стремете да ги дигате. Правете опити да дигате малки камъни, тежки по 10–20 килограма най-много.

7, с. 118

Навсякъде тук нареждайте с камъни разни фигури, гуми и изречения. Това ще ви ползува. Това ще ползва и човечеството, понеже идеите, вложени във фигурите и гумите, ще работят като живи сили във вас, ще отидат да работят и в света.

Всеки един от вас може да направи това, като отиде някъде: да нареди от камъни една разумна фигура. Направете от камъни колело, окръжност и си идете. Има смисъл в това. Може да наредите от камъни един триъгълник, две успоредни линии, да наредите с камъни буквата „Л“ или гумата „Любов“. И после други ще прочетат тези гуми. Вие като нареждате така камъни, за два часа ще си починете, а същевременно в себе си ще произведете промяна. Въздействайте си възпитателно по този начин.

Във всяко камъче, което е захвърлено някъде, има желание да се мръдне. И като го поместите, то изпитва голяма радост. Камъкът сам не може да се мръдне. Като го поклати вятърът или го бутне някой човек, той се радва. Големите камъни не трябва да се бутат, защото има камъни, които са поставени от Природата. Те са пунктове. Някои същества преди време са ги поставили.

Къртенето на камъни с динамит е позволено. Има места, които се съграждат, има места, които се рушат.

Хората не знаят, че може да се направи услуга на някое камъче.

Нека всички места наоколо в тези планини да бъдат пълни с разни фигури и изречения, образувани от нареждане на камъните.

12, с. 196

Някой човек иска да ти говори. Ти казваш: „Не искам да го слушам. Какво може да ми каже той?“ Не, изслушай го и ако този човек продължи дълго време да

ми говори, пак го слушай, той изпитва твоето търпение.

Ако някой е много тъжен, нека вземе камъни, да ги донесе до мястото, дето ще потрябват, после, като ги погледне, да им каже: „Как прекарвате на едно и също място без движение?“ Да се научи от камъните на търпение. Всичко около нас е предметно учение. Има какво да учите.

12, с. 193

Знаете ли защо аз проповядвам на канарите? – За да не бъдете скържави като тях. Съществува следният закон в Природата: Два еднакви процеса произвеждат обратна реакция. Аз похвалявам камъните, че от толкова хиляди години те държат в себе си едно съкровище и никому не го дават. Те са банкери, които малко пари дават, но с големи лихви. На глупави хора те нищо не дават. Когато учени хора работят при канарите и хлопат около десетина години усърдно над тях, най-после канарите казват: „Виж, на учени хора можем да дадем нещо.“ Канарите имат една добра страна: своето никому не дават, а чуждото, което са взели, дават. Слънчевата топлина, която са погълнали през деня, те я дават, всеки може да се ползва от нея. Ето защо иска ли човек да приеме слънчева енергия от камъните, нека седне върху тях да почива. Обаче това трябва да става около обед, а не сутрин или вечер. Който иска да възприеме слънчева топлина от камъните, нека отиде по обед и седне върху тях да се разговаря. Той ще им даде угощение, но и те ще му дадат угощение. Значи гишето на камъните е отворено само от 10 ч. преди обяд до 2 ч. след обяд. Всяко друго време те взимат. Щом слънцето залезе, те дават всичко, което са приели от него, а запазват своето, което обаче по никой начин не дават никому.

5, с. 244

Сега вие сте дошли на планината да се учите. Това, което научите на планината, другаде не можете да го научите. Ако ви накарат да носите 40–50 kg камъни на гърба си, вие ще се вкиснете. Вкисването е резултат на недоволството. Това вкисване се предизвиква от камъните. Значи камъните са кисели. За да се справя с тях, човек трябва да бъде силен, мъжествен. Недоволството е храна за възрастните. Когато човек е недоволен, това показва, че е натоварен с много камъни. За да се справи с недоволството си, той трябва да свали от гърба си част от тия камъни и да остави само толкова, колкото му е приятно да носи.

8, с. 28

Докато хората не дойдат в пълно съгласие с Природата, последната всякога ще разваля плановете им. Например направете следния опит: наредете камъните на някой връх по ваше разбиране и вижте как ще ги намерите следната година. Догодина като дойдете на този връх, ще видите, че Природата е разместила камъните, наредила ги е по свой начин. Както и колкото пъти да нареждате камъните на планината, Природата все ще ги размества. Тя ще покаже на хората, които не разбират законите ѝ, че техният ред и порядък всякога ще бъде нарушен. Ако става въпрос за ред и порядък, ние можем да го намерим само в живата, разумна Природа. Вън от Природата навсякъде владее пълен безпорядък.

8, с. 171

Като разглеждате белите камъни на планината, ще знаете, че те ви учат на безкористие. Светът ще се оправи, когато хората станат напълно безкористни. Черните камъни говорят за голямото користолюбие на хората. Писанието казва, че човек трябва да се научи да дава. Като се научи да дава, и на него ще дават. Ако взима само, и от него ще взимат. Даването и взимането са два велики процеса в живота. Досега хората

са взимали повече, но отсега нататък трябва да се научат да дават.

8, с. 196

Когато сте на планината и я обичате, тя е много чувствителна към вас. Радва се и е отзивчива на вашата обич. Вие отивате на планина, за да научите великите Божии закони. Планината е място за проява на Любовта. За онзи, който разбира, планината има всички блага в себе си. В бъдеще храненето няма да бъде тук, а на планината, където ще се отива с аероплан. И гимнастическите упражнения няма да ги правите на полето, а ще прелитате до планината. Щом се свършите, ще се връщате пак на работа.

14, с. 213

Всяка сутрин през всички годишни времена правете шестте гимнастически упражнения. Те действат много добре върху мозъка, симпатичната нервна система и дихателната система.

12, с. 277

Ако някой иска да отиде поне за няколко дена на планината, той трябва да се присъедини към група. Когато хората отиват групово на планината, всеки носи по нещо със себе си и по този начин задоволяват нуждите си. Колко може да носи един човек? Ето защо ние дохождаме до закона за Цялото и за неговите части, според който всеки човек има право да живее за себе си, ако едновременно живее и за Цялото, т. е. за колективното съзнание.

10, с. 4

Като ученици вие трябва да учите, да работите съзнателно, за да се ползвате от силите, които се крият в живата Природа. Например в пръстите на ръцете ви се крият ред енергии, които можете да използвате навреме. Ако ви липсва благородство, погледете пока-

залеца си, да се свържете с енергиите, които текат през него. Чрез този пръст вие ще възприемете енергии, които идат от Юпитер. Ако ви липсва справедливост, свържете се с енергиите на средния пръст. Ако не сте разположени, погладете малко безименния си пръст. Няма да мине много време и вие ще усетите, че ставате весел, разположен по дух. Достатъчно е да сложите няколко пъти средния си пръст, добре измит, в чиста вода, за да приеме водата енергиите, които изтичат от него. Ако изпиете тази вода, разположението ви ще се подигне. Това са особен род лекарства, които се крият в самия човек.

8, с. 70

Ще ви дам две упражнения:

Наблюдавайте през деня синия цвят на небето.

Когато наблюдавате синия цвят на небето, трябва да мислите, че всичко в света има свой смисъл. Чрез това упражнение можем да станем по-възприемчиви за мислите, които идат от слънцето, за разумните влияния, които идат оттам. През време на това упражнение, като направите връзка със синия цвят, вашето състояние ще се измени.

Второто упражнение е: Вечер гледайте звездите и мислете, че целият всемир е пълен с разумен живот. Разумни същества пътуват от една слънчева система до друга.

12, с. 276

Когато правиш екскурзия, не е все едно дали си излязъл в четвъртък, петък, или в някой друг ден. Защото всеки ден си има свое предназначение. Ако искаш въображение, избери понеделник; ако си малодушен, мекушав, избери вторник; за остър ум избери сряда; ако искаш да развиеш нещо благородно, възвишено, избери четвъртък; петък е под Венера и ако искаш да облагородиш сърцето си, избери него за екскурзия.

14, с. 211

Днес е вторник. Ние нарекохме този ден – ден на доброто. Следователно днес трябва да правите само добро. Марс е свързан с този ден, затова трябва да воювате. С какво ще воювате? – С работа около палатките си, с чистене, с пране на дрехите си. Както планетите оказват влияние върху дните, така и хората си влияят едни-други. Това влияние се забелязва особено, когато хората се събират по много на едно място. Някои от разположенията и неразположенията им се дължат на взаимното общение между тях. Например, ако хвърляте нечистотици на някое чисто място, то непременно ще започне да мирише. Тъй щото каквито са резултатите във физическия свят, такива ще бъдат и в духовния. Ето защо всички проповедници на миналото и на настоящето са препоръчвали и сега препоръчват абсолютна чистота. Без чистота – лична или обща, никакво развитие не може да има. Чистотата е първо и необходимо условие за правилното развитие на човека.

12, с. 206

Днес е сряда, ден, в който не се сяда. Ако човек седи, ако не ходи и не се движи, той ще пострада. Срядата някои я наричат рада, което означава възприемане, работене. Следователно сряда е ден на мисъл, на работа, на учене. Който не разбира това, за него срядата е ден на почивка. Кога почива човек? – Когато е ходил да воюва. Във вторник човек воюва, а в сряда почива, лекува раните си. Не, това не е сряда. Сряда е ден на учене, на изкачване по високи места, на пиене чиста вода, на ядене чист хляб. Сряда е ден, в който човек се учи как да се моли, как да постъпва, как да се сприятелява, как да забогатява и т. н. Не знае ли човек тия работи, никаква сряда не съществува за него.

5, с. 53

Чистотата

Планината обича чистотата. Пазете като свещен завет чистотата на планината. Всяко късче хартия, останки от храна, тор от добитъка, който е идвал тук – всичко това трябва да се отстрани.

Само в чистотата можем да чуем говора на планината.

Външната и вътрешната чистота вървят заедно. Те са зависими една от друга. Щом няма външна чистота, няма условия и за вътрешна.

Защо гоиде този гъжд? Той гоиде навреме. Пазете чистота. Другояче след два-три дена могат да изпратят пак гъжд, но не заради нас, а за изчистване. Разумните Същества тук обичат чистотата. Тя е необходима.

От вас нищо не искам, но искам да гържите чисто, да не хвърляте остатъци, където попадне.

Трябва да имате чистота както физическа, така и на ума и сърцето. Човек трябва да пречисти желанията си, да види кои от тях са животински, човешки и Божествени и всякога да задържа тези, които са човешки и Божествени.

В Библията се казва, че Исус Навин срещнал един човек с меч. Разхождал се из лагера. Той бил ангел. И Мойсей казва: „Пазете чистота в лагера, че като минават ангели, да виждат чистота навсякъде.“

И тук някоя вечер се разхождат ангели!

Първото нещо е чистотата. Всяка култура трябва да започне с чистота на къщата, грехите, त्याлото и тогава да се пристъпи към вътрешната чистота.

Непристъпните места в планините са чисти, понеже там човешки крак по-рядко стъпва. Светлите Същества, които живеят тук, избират чисти места за свои центрове. Цялата планина е пълна с очи. Където минавате, те ви гледат.

Като сте дошли на планината, трябва да се учите. Планината иска от вас чиста мисъл. Ако мисълта ви не е чиста, ще дойдат бури, ветрове, гъжд, гръмотевици. Планината не търпи нечисти мисли и чувства. Тя не търпи нечист живот. Лошият живот на хората, които посещават планините, разваля времето. Щом времето се развали, те напуцат планината. По този начин тя се освобождава от тях. Планината е единственото място, гдето хората могат да научат какво нещо е чистотата.

Съвременните хора търсят удоволствия, разнообразие по кина, по театри. Няма по-красиви картини, пореални филми от тия на Природата. Излизайте всред Природата и любувайте се на това, което виждате в нея. При това нейните картини са чисти, възвишени. Те подтикват човека към наука, към изучаване на законите, които управляват живата Природа. Един закон има в Природата, закон на единство, една мярка – единицата, една причина – Първопричината на нещата. В закона на единството е и законът на множеството. В единицата мярка се включват всички останали мерки. В Първата Причина се крият всички причини.

Планината дава на човека, а не взима от него. Тя го учи на безкористие. Болният се нуждае от слуги, от превозни средства, за да отиде от едно място на друго. Здравият обаче няма нужда от слуги. Без превозни средства той обикаля планините и се ползва от техните богатства. Кой от двамата печели повече? – Здравият. Ще дойде ден, когато и болни, и слаби ще ходят на планината. И до най-високите върхове хората ще отиват с автомобили, с самолани. Докато сте здрави, ползвайте се от планината, без да очаквате някакви съобщителни средства.

7, с. 258

И тъй, лагерът ви трябва да бъде чист. Вие трябва да бъдете чисти. Мислите, чувствата и постъпките

ви трябва да бъдат сортирани. Като се върнете в София, трябва да сте израсли 4 см на височина. Това е една притча. Ще определите какво значи да станете 4 см по-високи. Казвате: „Младите лесно растат, но старите какво да правят?“ – Има начин за израстване и на старите, но те сами трябва да го намерят. Старите ще кажат: „За нас не е толкова важно да растем на височина, но как да се справим с мъчнотиите и страданията си? И за това има начин.

5, с. 118

Като сте дошли на планината, вие трябва да живеете добре, да не опетнявате Природата, която е част от цялото Битие. От всички се искат чисти мисли и чувства, за да не нарушавате хармонията на Природата. Най-малкото нарушаване води след себе си голямо наказание. Всяка нечистота, всяко недоволство, всяко роптание и оплакване се отразява болезнено върху съществата от духовния свят. В тях всичко е красиво, хармонично, пълно с любов. Днес духовният свят е пълен с оплакванията на хората. Всички се оплакват, че нямат пари, имоти, къщи, грехи, добри условия и т. н. Обаче на тия оплаквания не се дава никакъв отговор и внимание. Човек има право да се оплаче само един път в живота си, и то след като е живял 120 години. Това се отнася до ония, на които съзнанието е пробудено. За обикновените хора се позволява по едно оплакване на година. Понеже хората се оплакват много често, почти всеки ден, оплакванията им не се приемат. Новият живот изключва всякакви оплаквания.

8, с. 45

Целта на нашето пребиваване тук е да направим връзка с невидимия, с реалния свят. Вие мислите, че освен вас никой друг няма тук; вие мислите, че планината е празна. Не, безброй очи има в планината, които следят всичко и ви изпитват. Щом има очи, има и уши,

всичко се вижда и чува. Когато Мойсей изведе евреите из Египет, той ги заведе в пустинята, дето като деца трябваше да ги учи как да стъпват, как да пазят абсолютна чистота. Той им казваше: „Понеже Бог се движи между вас, вие трябва да пазите голяма чистота, да не се натъкне Той на някаква нечистотия.“ Обаче и досега още евреите не живеят в тази чистота. И българите също не спазват тази чистота. Ако биха приложили чистота в живота си, те щяха да прогресират по-бързо. Из цяла България най-чисти хора са еленчани. В това отношение те седят по-високо и от американците. Лагерът ни трябва да бъде абсолютно чист, та който мине оттук да остане доволен.

И тъй, ако искате да се ползвате от благата на Природата, всеки ден трябва да си миете краката до коленете, и то поне по три пъти: сутрин се миете с топла вода, на обяд можете да се измивате в езерото и вечер – пак с топла вода. Мийте си краката и не се страхувайте. Добре е да се правят частични измивания на тялото. Понякога те са за предпочитане пред целите бани. Изобщо Природата обича разнообразието. Германският лекар Луи Куне е схванал този закон и затова на слаби, на болни хора той препоръчва седящи бани, т. е. да се измива само едната половина на тялото, а другата да остане суха.

3, с. 112

Всяко нещо, което иде от света, непременно ще се оцапа. Обаче както се е оцанало, така може и да се изчисти. Някои неща могат да не се цапат – зависи от мястото, през което са минали. Има извори, които се цапат, но има извори, които никога не се цапат. Щом видите някой нечист извор, изчистете го, без да се сърдите на външните условия, без да търсите виновника за неговата нечистота.

7, с. 49

Ако сте на планината и трябва да измиете лицето си, какво ще направите? Ще отидете при някой извор, ще гребнете от водата му и малко настрана от него ще измиете ръцете и лицето си. Ако на това място има езера както тук, ще отидете до най-близкото езеро, ще влезете две-три крачки навътре, за да не пада водата от лицето ви във водата на езерото. Ако пък се намирате в местност, дето има цветя, ще се измиете върху тях, водата да падне отгоре им.

3, с. 106

Едно нещо трябва да имате предвид: щом сте дошли в планината, вие трябва да пазите абсолютна чистота.

Ако не пазите правилата на чистотата, ще ви бият на общо основание. Дойдете ли на планината, не мислете, че можете да живеете както искате. Не, вие трябва напълно да се съобразявате с условията на планината. Дето мръднете, каквото направите, считайте, че много очи ви следят, наблюдават и преценяват. И сами да сте, знайте, че около вас има много същества, които виждат всичко. Не се ли съобразявате с правилата, които планината налага, вие ще се поддадете на влиянието на лукавия. Той ще ви каже: „Няма защо да се безпокоиш.“ Планината е широка, навред могат да се хвърлят боклуците. Не бъдете толкова глупав да разпилявате силите си напразно. Толкова хора има тук, груги нека чистят. Вие си почивайте. Наистина никой не е задължен да чисти. Тук всичко се върши доброволно, по любов. Никой никого не може да съди, защото няма закон за съдене. Като говоря, че трябва да се пази чистота, това се налага от хигиената. Важно е, че всички имате добро желание, правите усилия да пазите чистота. Усилията ви са големи, но методите ви не са практични. Например някой се окаля и бърза да се опере, да изчисти калта. Този метод не е практичен. Оставете

калта да изсъхне и после я чистете. Речете ли да перете калното място с вода, ще станат петна наоколо. А тъй, като изсъхне калта, изтъркайте я и ще видите, че нищо няма да остане от нея. Следователно направих ли една погрешка, не бързай да я измиеш. Остави я ден-два да изсъхне и после внимателно я изтъркай между пръстите си. По този начин тя по-лесно ще се изчисти, отколкото да я переш с вода. Като я переш с вода, ще си създадеш по-голяма беля.

5, с. 111

Вие трябва да бъдете образец на чистота, светли мисли, възвишени чувства и благородни постъпки. От Школата трябва да излязат хора на новото, които виждат ясно нещата и знаят как да подпомагат.

Образци във всичко! Образци не на думи, а на дела!

12, с. 120

Лагерът на Бялото Братство

В нашия живот, там горе край езерата, общата работа беше обична на всички ни. Всички с готовност се отзовавахме, а често ставаше нужда да се предприеме такава обща работа за устройване на общия ни живот. Участието на Учителя въодушевяваше и вдъхновяваше всички.

При Учителя всяка работа добиваше характер на задача. И ние като ученици я изпълнявахме с любов и внимание. Тъй тя ставаше за нас предмет на учение, неразделна част от школата.

Когато ставаше нужда да се поправят пътеките, да се съпровождат конете, да се правят мостове през мочурливите и меки места или да се уреди продоволствието, винаги имаше готови хора, които свободно по своя инициатива извършваха работата просто, без заповед и нареждане, при това скромно, незабелязано и без шум.

12, с. 43

Днешният ден ще наречем ден на Божията работа. Този ден ще посветиме за работа около лагера: навсякъде гето има криви пътеки, ще се изправят; гето има пътеки, обрасли с трева, клекове, ще се изчистят. Каквито промени направите отвън, каквото изчистите отвън, това става и вътре във вас. Колко часа ще определите за работа за Бога? (Три часа.) Значи всеки ще даде три часа от времето си за работа, за чистене; като погледнете около лагера, и вие да сте доволни, и външните хора, които дохождат тук, да са доволни. Който дойде отвън, да види, че тук живеят хора с велики идеи. Вие трябва да изчистите така, като че Господ ще ви посети. Като работите с любов, вие ще бъдете радостни и весели.

12, с. 133

Ние сме дошли тук на планината, устроили сме нашия стан. Имаме за цел да се образува връзка между невидимия свят и физическия. Ако вие мислите, че на планината няма никой, много се лъжете!

Ние сме дошли на планината да се порадваме на делата на Бога, да се срещнем и да се разговорим с Него.

Ние сме дошли тук да изкопаем много голямо богатство. На Рила има места, които съдържат онзи нектар, онази първична сила. Жизненият еликсир го има по тези места.

Една екскурзия има смисъл доколкото виждаме Бога в Природата.

На планината може да се придобие нещо! На планината се придобива само чистота! Като се върнеш долу в полето, всичко онова, което сте взели в планината, ще го обработите, ще го турите на работа.

На планината човек има много по-голяма възможност да намери Истината, отколкото в града! Радвайте се, че хората отиват на планините на чист въздух, на простор.

Ние сме дошли на планината, за да разберем волята Божия и да я изпълним.

12, с. 137

Всяко отиване на планината има за цел влизане в досег със силите на живата Природа и облагородяване на човека. Той трябва да се върне от планината обновен физически и с нова мисъл в съзнанието. Екскурзията трябва да се смята като отиване в един по-висш свят.

12, с. 142

Заемете се да очистите мястото около палатките си, да ги окопаете добре, да махнете всички клечки около тях. После, излейте три кофи вода върху палатките си, да изчистите праха, който е поленнал по тях. Не

чакайте да забави гъжд, че той да свърши тази работа. Водата е благословение в живота. Взема като символ, тя измива, разтваря и отнася всички нечистотии.

Когато сте неразположени, омъчнени от нещо, правете различни опити, да трансформирате състоянието си. Ако човек е посветен, той ще се ползва от всичко. Вземете за пример мъха. Камъните, които не могат да служат като почва за висшите растения, са добра почва за мъха. За да живее върху камъните, мъхът все извлича някаква храна от тях. В такъв случай, когато сте скръбни, обременени от нещо, направете следния опит: вземете една кофа и полейте с нея десет пъти вода върху някой голям камък, като си кажете: „Както водата измива камъка, така нека измие, нека отнесе и моята скръб.“ Вие ще кажете, че такъв опит е смешен, защото не може да даде никакви резултати. Опитайте се, може този камък, като на мъха, да ви даде нещо. Питам: Камъните, като се пекаат, не дават ли нещо? Вие пак ще кажете, че е невъзможно камък да се пече. Какво ще кажете за варовика тогава? Когато варовикът се пече, от него се получава негасена вар и въглероден диоксид. И после, когато негасената вар се залее с вода, тя се превръща в гасена, която има голямо приложение в живота. Следователно при заливането на камъка с вода все може да стане някаква реакция, подобна на гасенето на варта. И тогава разумният ще използва тази реакция, а неразумният ще се откаже от всякакъв опит. Наистина, не всички камъни, като се заливат с вода и като се пекаат на огъня, дават нещо ново, но ученикът трябва да търси, да прави опити. Търсенето, опитите ще го доведат до някакви резултати.

3, с. 137

Който прилага Любовта, малко говори, много върши.

12, с. 99

Понякога, като станете сутрин, вие сте недоволни от времето, от палатката, от това или онова. Това не е правилно разсъждение. Сутрин, като станете, не допускайте никакви отрицателни мисли в ума си. Считайте, като че сега влизате в живота като новородено дете.

12, с. 100

Упражнение

Сутрин, преди да излезете, хубаво е 4–5 минути да употребите за концентрация. През това време съзнанието ви не трябва да се лута. Нищо да не ви смущава. Ще се учите да бъдете герои, да не допускате нищо тревожно в съзнанието си. Трябва да се научите на този закон. Иначе, образуват се пукнатини, през които влизат външни влияния във вас. Божественото изисква абсолютна свобода.

12, с. 261

Когато седите в лоша хижа и се оплаквате, вие не сте прави. Ако аз съм в такава хижа, ако е възможно, ще я очистя или ще изляза и ще си направя нова.

Старостта е една хижа. Като остарееш, обнови тялото си и вътрешния си живот, а не да се оплакваш.

Някой се оплаква от този, от онзи, от всички. А пък законът е такъв: Каквито са нашите отношения към Бога, такива са отношенията на хората към нас. Ако отношенията ти към Бога не са правилни, ще срещнеш противодействие не само от хората, но и от цялата Природа.

12, с. 100

Някой път си казваш: „Това не ми се прави, онова не ми се прави.“ Така се вкаменяваш. Човек трябва да знае какво да направи: помогни, където трябва, полеи това гръбче, очисти този извор. Минаваш по пътя,

виждаш камък. Вдигни го. Вдигането на това камъче ще ти донесе голямо щастие. Не питай: „Защо ще вдигам това камъче?“ Като го вдигнеш, то ще се зарадва.

Първото нещо е да работим върху своето повдигане и върху средата, в която сме поставени, да услужваме на всички. Всички хора, на които сте гали по една круша от вашата градина, са ви станали приятели. Затова е хубаво торбите ви да са пълни с круши.

12, с. 103

Като давате нещо, имайте предвид, че то принадлежи не вам, а на Бога!

Когато някой е натъжен, намерете начин тайно да му направите добро.

Кажете ли си: „Аз направих това“, работата ви пропага.

Когато правиш добро, крий го. Никой да не го знае. Това е велик закон. Нека само Бог да го знае.

12, с. 104

Абсолютно добро в света е да бъдем добри за всички.

Трябва да се научим да бъдем внимателни и нежни с малките растения, с малките животни.

Това, което вършите на другите, вършите го на Бога!

12, с. 103

И тъй, торбите на всички трябва да бъдат пълни, да раздават. Затова именно е казано в Писанието: „Даром сте взели, даром давайте!“ В това отношение Природата ни дава пример на абсолютно безкористие. Ето, толкова време как сме тук, ние се ползваме безплатно от дърва за отопление, за готвене. Вечер, събрали около големия огън, ние имаме възможност да попеем, да посвирим малко и да благодарим на Бога за богатата, от които се ползваме през деня. Братята, които сви-

рят на цигулка, гагоха добър пример на безкористие. Доjde един от тях около огъня, вземе цигулката си и раздава. Цигулката е торбата, от която той вади едно музикално парче вместо ябълка, второ – вместо круша, и трето – вместо кифла. Всеки брат и сестра, които свирят, трябва да изпълнят най-много по три парчета. Всяка вечер ще ни свирят по три парчета, и то все нови. Истинският цигулар разполага с голям репертоар. Тези са новите възгледи, които трябва да приложи всеки, който иска да бъде ученик. Торбата на ученика трябва да е пълна и той щедро да раздава от нея.

12, с. 181

Казвам: Човек трябва да работи над себе си, да развива силата, която е вложена в него. Той трябва да развива тази сила в себе си, не да се показва, че е по-силен от другите, но чрез нея да придобие свободата си. Кой е по-силен – който се топли на огъня или който кладе огъня? Обаче и този, който се топли на огъня, и този, който кладе огъня, трябва да благодарят на клековете, че стават жертва за тях. Ако вие използвате разумно благата, които планината ви дава, и обработите полученото както за вас, така и за ближните си, тази жертва е оправдана. Тогава и клековете ще минат от по-ниско в по-високо състояние. Условиата, при които те живеят тук, са неблагоприятни. Следователно от вашата разумна работа зависи и подобрението на техните условия.

5, с. 162

Видиш ли един клек, разгледай го с окоето на учения, а не с окоето на простия. Простият ще каже: Клек е това – и ще го захвърли настрана. Ученият ще го вземе близо до себе си, ще разгледа формата, големината, устройството му. После под микроскоп ще разгледа тъканите му. Той няма да го остави, докато не проникне в неговия вътрешен смисъл. В това отношение

планината крие много тайни, много богатства, но още не ги дава на хората. Защо? – Защото ги намира за невежи. Ако им открие богатствата си преждевременно, тя ще ги спъне в техния път.

5, с. 163

Кои неща считаме ценни? Всяко нещо, което Бог е създал, представя известна ценност. Ценностите, които виждаме в разумната Природа, са представляли и представляват велики блага за нас, както в миналото, така и днес. Такова нещо ще представлят те и в далечното бъдеще. Ако можете да се ползвате правилно от тия блага, те ще носят щастие за вас. Не можете ли правилно да ги използвате, те ще ви създадат редица нещастия. Например, който стъпва внимателно по камъните, той ще се ползва от тяхната енергия и ще бъде щастлив. Който стъпва невнимателно, той може да падне, да се осакати по някакъв начин и да се чувства нещастен. Стъпвайте внимателно по камъните, като опитвате с краката си тяхната устойчивост. Най-малката неустойчивост на камъните може да ви изненада, да паднете и да си счупите глава, ръка или крак. Освен това сутрин и вечер не сядайте на голи камъни. Винаги носете със себе си по една малка възглавничка, която да туряте върху студения камък. На обяд, когато слънцето грее силно, можете да сягате направо на камъните. Те са приели много слънчева енергия и действат лечебно върху човека.

7, с. 33

Ако искате да се ползвате от условията тук, по три пъти на ден трябва да си миете краката до коленете.

Тук, на планината, трябва да вървите внимателно. Като вървите по път, който не е направен, не гледайте на страни, не гледайте нагоре, а надолу. Иначе ще се препънете о някой камък.

Днешният ден е хубав. Когато нашите мисли не са хармонични, и времето се разваля.

Природата обича да нямате никакви тревоги и грижи, когато отидете всред нея. Потребна ѝ е най-малко една седмица, за да ви освободи от всички тези неща и после да влее във вас от своето съдържание.

Когато отивате всред Природата, считайте, че това са форми, в които Бог се проявява. Навсякъде четете как Бог се проявява. Ако не гледате така на Природата, тогава какво ще разберете от нея?

Господ дойде да говори на евреите на планината, но те се уплашиха и планината се облече в мъгла.

12, с. 12

Едно от правилата за тук е: Всичко ще ядете тук, преди да е залязло слънцето. След като залезе, не яжте. Вода може да пиете. Залезе ли слънцето, никакво ядене. Стойте гладни. То е за предпочитане.

Съзнанието ви да бъде будно. Дето е будна мисълта, не е опасно. Студената вода не утолява жаждата, а топлата вода я утолява.

На планината, особено на тази височина, обливането да става с топла вода, понеже от студената вода капиллярите се свиват и се явяват много неприятни последствия. Например може да стане затваряне на мехура. Не се обленявайте, всякога носете в себе си кибрит; запалете огън и стоплете вода.

Планината иска да си добре облечен. Тя казва: „Гол човек не искам при мен. Голите долу, а облечените при мен да идват.“

Планината изисква първо да не губите нормалната топлина на тялото си. Човек трябва да е добре облечен, особено сутрин и вечер. После, краката му трябва да бъдат топли. Трябва да има вълнени чорапи.

12, с. 39

Краката са много чувствителни. И затова човек трябва да ходи бос известно време, за да възприема меченията, които идат от земята. Но не трябва да ходи много време бос, за да не загрубеят краката. Сега хората с тези обуца на краката изгубват чувствителността си.

В града, в праха не считам за добро да се ходи бос. В града трябва да ходите обути и никога боси. Като излезете в Природата, можете да ходите боси по тревата 2–3 часа, за да стане обмяна между енергиите на земята и вашите. Земята ще ви предаде нещо и ще приеме нещо от вас. Събуйте си обуцата, измийте си краката. Даже три пъти на ден може да правите това.

За да бъде човек в нормално състояние, трябва да гледа краката му да са топли. Ако са студени, трябва да ги стопли. На влажно място не трябва да се ходи бос, но по суха трева или по нагорещени камъни. Дето камъните са остри, там човек трябва да е обут.

12, с. 38

Можете да правите лятно време всеки ден обливни бани със слънчева вода или с вода, стоплена на огъня. След обливната баня трябва да се изпият една или няколко чаши гореща вода, защото при банята се губи част от телесната топлина.

След обливната баня може да се прави слънчева.

Никакви студени душове.

Всяка сутрин излагайте гърба си на слънце. Постойте така един час, между 7 и 8 часа.

При слънчевите бани ще обръщате към слънцето ту гърдите, ту гърба си. Главата ви ще бъде обърната към север. Не трябва да излагате главата си на слънце, защото тя ще привлече слънчевата енергия изведнъж и не ще успеете да я възприемете и използвате. Важно е при слънчевите бани да се изпотите. Затова се покрийте при слънчевите бани с бял или яснозелен плат.

Слънчевите енергии идат най-интензивно пред изгрев слънце и във време на изгрева. На всички се препоръчва да излизат половин час преди изгрев слънце и да възприемат ранните слънчеви лъчи. Зората дава на човека такава енергия, каквато никоя друга сила не може да му даде. Облаците не пречат на това. Те пречат да виждаш слънцето, но енергиите минават през тях.

През това време мислете върху най-хубавите неща, които знаете. Направете този опит за цяла година и ще видите, че 99% вашият опит ще излезе сполучлив.

12, с. 91

Тук прилагайте упражненията за дълбоко дишане. Англосаксонските народи, които взеха индуските методи за дишане, се натъкнаха на големи трудности. Тези методи имаха катастрофално влияние върху тях, които ги приложиха. Те са неприложими за западната култура.

12, с. 40

Въздухът е носител на Божествени мисли. Той предава Божествените мисли на мозъка. Свещено нещо е въздухът. Човек възприема чрез въздуха мислите и ги предава на мозъка. Ето защо когато човек диша, съзнанието му трябва да бъде будно, защото тогава мислите се възприемат от човека.

Ние сме дошли на езерата, за да възприемаме свещените мисли чрез въздуха.

В ниските места, гето живеят обикновени хора и животни, въздухът е пълен с обикновени мисли. Тук сме дошли, за да възприемем чистите Божествени мисли.

Няколко гена разумната Природа даде буря, ветрове, за да се пречисти въздухът, та да можем днес да възприемем Божествените мисли. Доколкото съзнанието ви е будно, дотолкова вие ще можете да се ползвате от енергиите и мислите на въздуха.

12, с. 90

Какво придобихте, като дойдохте на този планински въздух? Външно скъсахте обущата си, скъсахте туктам дрехата си, но все придобихте нещо. На планината човек придобива само чистота. Планината е кредитор, който дава на своите клиенти. Те идат при него със заявления, с писма и изтеглят известна сума. Дойдете ли на планината, вие трябва да изтеглите нещо от нея. Не изтеглите ли нужното, не сте се ползвали от планината. Щом сте дошли на планината, ще изтеглите всичко, което ви е определено. И после, като се върнете в света, в полето, там ще обработвате онова, което сте приели. Първо ще изтеглите житото, после парите и всичко това ще впрегнете на работа.

5, с. 55

Казвам: Който е дошъл сега на Рила, той непременно трябва да се освободи от някакъв недъг или от някакъв лош навик. Например някой ходи много презгърбен. Щом сте дошли тук, никаква гърбица, никаква болка, никакъв недъг не трябва да имате! Всички болки, всички недъзи трябва да оставите във водата и да отидете гома си свободни. Всички можете да се лекувате с чистия въздух на планината. Ще дишате чист въздух, ще се миете по няколко пъти на ден. Например, вие можете да миете ръцете си по 5–6–10 пъти на ден и при всяко миене да си казвате по едно хубаво изречение. Водата има свойство, дето я турите, тя пада, нищо не остава от нея. Миете ли лицето си с вода, тя слиза надолу, без да остава върху него.

12, с. 134

Като ученици вие трябва да бъдете внимателни, да имате будно съзнание. Като отидете при някой извор, не трябва веднага да пиете вода, но поседете малко и след това внимателно пристъпнете към извора. Налейте вода в чаша и пийте бавно, глътка по глътка. Ако сте сгорещени, изпотени, все едно че пожар става в организма ви. Следователно водата гаси вътрешния

пожар в човека. Всяка болка показва, че пожар има във вас – гори нещо в организма ви. При пиене на вода съзнанието ви трябва да е будно, за да може всяка глътка да отиде на болното място, а не в стомаха.

8, с. 99

Ако съм пред един планински извор и дойде при мен човек, и ме помоли за чаша вода, трябва ли да се страхувам, че ако му дам чаша вода, утре няма да има за мене? Изворът постоянно тече, той има убеждение. Извор, който пресъхва, няма убеждение. Защо? – Защото в неговото убеждение има изключения. Изворите на Божественият свят никога не престават. В техните убеждения няма изключения. Изворите на човешкия свят пресъхват. В техните убеждения има изключения.

6, с. 163

Чистите изворите в планините. Има закон: Каквото направите отвън, ще стане вътре и във вас. Като чистите изворите вън, ще се отворят изворите и вътре във вас. Като наредите нещата вън, ще се наредят и вашите мисли. От друга страна, каквото направите около вас, това ще се отрази върху цялото човечество. Като очистите изворите тук, ще допринесете за повдигането на този народ и на човечеството. Ще влеете нов подтик в техния живот.

След очистването на извора водата почва да се изтича леко надолу и радостта, която чувства тя при движението, се предава на човека. Като дойде някой човек при този извор, който сме изчистили, ще почувства радост в душата си. Някои хора са отчаяни, песимисти, защото около тях има неочистени извори.

Да вземем мостовете, които правите върху рекичките на планината. В тях вие влагате вашите идеи. И който мине по тези мостове, ще ги възприеме.

Всички извори са хубави като метод за трансформиране на енергиите, на тъжните състояния. Като гле-

гаме водата, от нея излиза особена разумна сила, която действа на нас, уравновесява силите ни.

Тези дни ще посветим един ден на лагера. Дето има нужда от пътеки, ще ги направим. Като дойде човек, да познае, че тези хора имат нова идея.

Работете така, като че Господ ще дойде на гости. Всички да се научите да бъдете весели. Днешният ден съдържа всички Божии блага.

От езерото на Чистотата водата минава под земята и извира в чешмата при второто езеро. И понеже езерото на Чистотата е изложено на слънце и приема много слънчева енергия, затова водата на чешмичката при второто езеро е богата с нея.

Трябва да знаете, че тук, на езерата, ви предстои една задача. Тези, които са ви довели тук, са ви дали задача. Тези места са за размисление и молитва. Онези от вас, които сте напреднали, молете се непрестанно. Ако не се молите на Бога, много повече ще се молите на хората.

12, с. 133

Ще ходите като обикновени, а ще мислите като необикновени.

Ще ходите скромно облечени, а вътрешно ще бъдете богати!

12, с. 116

Искам да станете така чисти както тези езера. Да станете така хубави както тези места. И всеки един от вас да си направи вътре такава красива чешма както тази, която направихме. И накрая на живота си да останете млади! И като се приближите вече до крайния предел на земния си живот, пак да имате желание да се учите. И даже като умираш, пак да имаш желание да дигнеш ръка, за да помогнеш на някого, а не да му кажеш: „Отивам при Господа. С тези работи не се занимавам.“

12, с. 117

Съборът на Бялото Братство

Началото на физическата година е 1 януари, началото на Духовната година е 22 март, а началото на Божествената година е през август. Тогава става Събор на Слънцето с представители от всички планети, затова ние правим нашия Събор през август, има най-благоприятни условия за него.

13, с. 187

Аз искам да ви представя Божественото учение в достъпна форма за приложение още сега, а не за в бъдеще. Остане ли да се разбере и приложи за в бъдеще, то е неразбрано учение. Например мнозина очакват събора. Казвам: Ако те не могат да разберат днешния събор, и другият ще остане неразбран за тях. Да разберем Божията Любов, това е събор; да разберем Божията Мъдрост, това е събор; да разберем Божията Истина, това е събор. Съберем ли всичко това, то представя най-великия събор в света. Ако се съберем на едно място да обменим своята любов, своето добро, да изпратим своята мисъл в света, да утешим бедните, страдащите, това е най-великият събор. Тъй щото целта, за която сме се събрали тук, е пак събор.

3, с. 177

Днес вие сте събрани тука. По силата на какво е станало това събиране? По силата на вашите сърца, по силата на вашите умове, по силата на вашите души и по силата на вашите духове. Щом Бог ви е събрал всички заедно, и Той ще присъства между вас.

9, с. 364

Днес ние се радваме на всички приятели, които са дошли от далечни страни, защото са се отзовали на поканата на Божествения свят. Ние се радваме, че

и те стават проводници на новата любов, която иде вече в света. Ние се радваме, че чрез всеки присъстващ, тук присъства целият им народ: чрез французите присъства цяла Франция, чрез англичаните присъства цяла Англия, чрез латвийците – цяла Латвия, чрез руснаците – цяла Русия, чрез италианците – цяла Италия, чрез германците – цяла Германия, чрез финландците – цяла Финландия, чрез шведите – цяла Швеция, чрез гърците – цяла Гърция, чрез югославците – цяла Югославия. Всички народи, на които сега не споменаваме имената, ще ги споменем в бъдеще, когато имат възможност да се отзоват на великата покана на Възвишения свят. И като погледне на тази сбирка от различни нации, човек не може да не се радва на голямото разнообразие, което съществува в Божествения свят.

9, с. 322

За 19 август – съборния ден – ще се приготвите като за Великден. Ще се измиете, ще се облечете с най-хубавите си дрехи – бяло палто и бяла шапка.

12, с. 143

ИЗГРЕВЪТ НА БОЖЕСТВЕНОТО СЛЪНЦЕ

Велика идея е скрита в Слънцето. Хората, които не обичат Слънцето, не обичат и Бога. Слънцето не иска да му се кланяш, нито да му служиш. То само дава и казва: „Вземи от мене колкото искаш.“ Как ще се отплатите на Великото? Великото само дава, а ти само прилагай това, което ти се дава.

15, с. 20

Казано е в Битието: „Земята беше неустроена и пуста. И тъмнина бе върху нея.“ Следователно, преди създаването на небето и земята, всичко беше хаос, неустроено, неорганизирано. Преди да се създадат слънцето, луната и звездите, навсякъде беше само тъмнина. Ето защо когато човек посреща изгрева на слънцето и се радва на неговата светлина, нека има предвид, че той още не е свършил работата си на земята. Защо? – Защото както преди създаването на слънцето е имало много неустроени работи, така и след създаването му има много още работи неустроени и пусти. Днес слънцето свети именно затова, да ни покаже какво има още да работим. Човек трябва да се върне назад в съзнанието си, към миналото, да гоиде до реалния свят, да види онова, което е ставало някога на физическия свят. Не гоиде ли до този реален свят, той нищо не може да разбере от духовния.

3, с. 92

С изгряването на слънцето и силата на човек се увеличава. Затова именно е казано в Писанието: „На онези, които чакат Господа, силата им ще се удвои.“

Това значи – Любовта, Мъдростта и Истината ще дойдат за онези, които чакат Господа.

4, с. 248

Когато човек наблюдава изгрева на слънцето, не е важно толкова какво мисли той, но какво замисля да прави. Ако в този момент човек замисля да посади някаква семка, той ще се ползва от това. Обаче ако слънцето го забари в момент, когато нищо не замисля, той губи. Защо? – Слънцето няма да му съдейства.

5, с. 336

Като се говори за доброто, явява се въпросът за светлината. В такъв случай питам: Какъв е смисълът на светлината, както и на самото слънце? Ако се греете на светлината, без да я възприемате в себе си, тя нищо няма да ви ползва. Обаче ако при всеки изгрев на слънцето вие мислите за Бога, искате да Го намерите, да Го познаете повече, отколкото го вчерас сте Го познавали, този изгрев вече придобива смисъл за вас. Излезете ли на изгрев слънце, съзнавайте дълбоко в себе си, че днес ще познаете Бога малко повече, отколкото досега сте Го познавали. Ако при изгряването на слънцето съзнавате, че възприемате повече от Божията Любов и от Божествения живот, тогава слънчевата светлина ще има за вас лечебно действие. Не мислите ли и не съзнавате ли това нещо така, изгревът на слънцето ще представя за вас чисто механически процес, който в нищо няма да ви ползва. Вие ще се намирате в положението на работник в някое подземие или в положението на човек, който минава през дълга полярна нощ. Този човек има очи, но те не го ползват. Ако човек има уши, които не го ползват, защо му са те? Ако човек има ръце, които не го ползват, защо му са те? Очите на човека са определени за възприемане на светлината; ушите – за възприемане на звуковете; ръцете – за работа. Обаче не е достатъчно само да вижда човек нещата, но той трябва още и да ги раз-

бира. По същия начин той трябва не само да възприема светлината, но още и да я разбира. Заг светлината е скрит Бог. Без светлина ние не можем да видим Бога. Да виждаме нещата, това значи да ги разбираме, да ги познаваме. Думата „виделина“ означава знание. Думата „светлина“ означава проявения Бог.

Значи само проявеният Бог е светлина. На санскритски език „сам“ означава Божественото, разумното, което се е проявило в света. Следователно Бог се проявява в това, което човек знае, което може да направи, в което може да се прояви. Ние взимаме думата „Бог“ в съвсем друг смисъл, а не както обикновено се разбира. Бог е същността на нещата.

5, с. 5

Като наблюдавате изгрева на слънцето, вие видяхте, че имаше червен цвят. – Защо? – Защото започва с любовта. После слънцето стана светло. – Защо? – Защото свършива с истината. С тези два цвята слънцето казва: „Започни с любовта и свърши с истината.“ Като видите, че слънцето е червено, кажете си: „Желая сърцето ми да бъде пълно с любов.“ Като го видите светло, кажете си: „Желая ума ми да бъде пълнен с истина.“ Желаете ли тия две неща за себе си, вие ще имате Божието благословение. Всеки ден при изгрева на слънцето пожелавайте да имате любов в сърцето си и истина в ума си. Да посрещате всеки ден изгрева на слънцето с тази мисъл, това значи да бъдете през целия ден радостни и весели. Не можете ли да придобиете нищо от слънцето, вие не сте разбрали какво значи изгрев на слънцето.

7, с. 149

Кое е най-важното при изгрева на слънцето? – Самото слънце, т. е. светлината му. Кое е най-важното за слънцето? – Слънчевата светлина и топлина, които създават светли мисли и благородни чувства у чове-

ка. Обаче същата тази топлина и светлина събуждат низки чувства, мисли и желаниа у вълка. Заг слънчевата светлина и топлина седи една велика, мощна ръка, която хората не виждат. Казвате: „Де е тази ръка?“ Тя се вижда толкова, колкото виждате и човека. Това, което виждате отвън и наричате човек, е израз само на известни мисли, чувства и действия. Това, което умира, не е човекът. В човека умират лошите мисли, чувства и действия. Понякога те умират, а понякога се изкореняват като дърво.

3, с. 60

Често някои от вас казват: „Ние не разбираме какъв смисъл има нашето ранно ставане тук и качването ни по височини. Когато слънцето изгрява, сънят е най-сладък, а ние трябва да ставаме рано, да се качваме нагоре по планината.“ Казвам: Когато слънцето изгрява, тогава именно най-мъчно се спи, а не най-сладко, както някои от вас поддържат. Да спи човек след изгрев слънце, то е все едно да го поставят над водите на някой водопад, чиито вълни отгоре го бият. Такова действие има и слънчевата енергия върху нервната система на човека. Сънят има смисъл за човека само като почивка. И като почивка той е голямо благословение. Ако във време на сън дойдат работници, които да работят за човека, да изчистят тялото му, да го проветрят, на сутринта той ще се почувства спокоен и отпочинал. Не дойдат ли тия работници да работят вместо човека, сутринта той ще се събууди пак изморен, неотпочинал.

3, с. 191

У всички хора има един мързел, наречен свещен мързел. Много хора, докато минават за светски, те са работливи. Щом станат религиозни, те се отпущат, поддават се на мързела и не работят. Те започват само да съзерцават. Това съзерцание не е нищо друго освен

мързел. Като светски хора те знаят, че трябва да копаят, да разорат нивата, да я посеят и след това вече очакват каквото Бог даде. Обаче като духовни те нито копаят, нито орат, нито сеят, очакват дано Бог им даде нещо. Ако не получат нещо, те се разочароват.

Следователно човек не трябва да изпада в крайности. Докато живее на физическия свят, той трябва да работи и физическа, и сърдечна, и умствена работа. Щом стане духовен, той трябва да работи още повече, и то и в трите свята.

5, с. 333

Казвам: Искат ли човек да успява в живота си, всеки ден той трябва да посреща изгрева на трите слънца, да се свързва с техните сили. Изток представя правдата, която трябва да царува в човека. Запад е точка на приложението. Там се прилага правдата. Север е зенитът, дето истината изгрява. Юг е точка на приложение. Тя се казва точка на доброто, в която истината се прилага. Щом мине през тези четири точки, човек си дава отчет за всичко направено през деня. На другия ден той отново отива да посреща слънцето, да възприема и прилага.

Някой казва: „Защо трябва да посрещам слънцето?“ – Ако не посрещаш слънцето, живот няма да имаш. Нямаш ли живот, от тебе нищо не може да стане. Още преди изгрева на слънцето човек трябва да бъде на крак, да получи дажбата си. Както ученикът трябва да влезе в училището преди удрянето на звънеца, така и всеки човек трябва да бъде на крак преди първия лъч на слънцето. Ако ученикът се излежава след първия лъч на слънцето и се оправдава с някакво неразположение, той никога няма да свърши училище. Първият лъч е звънецът на живота. Ученикът трябва да е станал няколко минути преди явяването на този лъч. Става ли след първия лъч, т. е. след първия звънец на живота, това не

говори в негова полза. Преди още да е ударил звънецът, ученикът трябва да е напълно готов да посрещне своя изток. Само така той ще има разположение да възприеме енергиите на слънцето. Който знае времето, когато слънцето изгрява, както и посоката, от която изгрява, той ще се ползва от него. Не знае ли това нещо и на Хималаите да се качи да посрещна слънцето, пак няма да се ползва от енергиите му. Ако човек знае законите на разумната Природа, той ще бъде в положението на ученик, който е научил добре материала на отделенията и минава в прогимназията. Като научи материала на прогимназията, минава в гимназията, а оттам в университета. Който свърши университет, той може да ходи в отделенията, в прогимназиите и в гимназиите да слуша как учителите преподават по новите методи.

5, с. 231

Хората говорят за вас, че сте смахнати. Качили сте се в това мъгливо време на върха и чакате да видите изгрева на слънцето. Видяхте ли слънцето? Не го видяхте. Има едно слънце в човека, което никога не залязва и никога мъгла не го закрива. Изгрее ли веднъж, това слънце вечно грее и никога не залязва.

Няма да се обиждате от това, какво хората мислят за вас. Нека се смеят. Щом се смее, човек ще намери правия път.

Ако слънцето не изгрява, ако водата не тече, ако въздухът не лъха, ако силата не нуди, новото няма да гоиде в света.

„Божият Дух носи всичките блага на живота.“

6, с. 152

ПРИРОДАТА – КНИГА НА ЖИВОТА

Ще ви дам следните мисли.

Това, което тече, е вода.

Това, което стои, е камък.

Това, което лъха, е въздух.

Това, което нуди, е сила.

6, с. 128

Казвам: Вие сте такива царски синове, пратени на земята да учите. Благодарете на Бога за всичко, което имате – светлина, въздух, вода и хляб. Какво ви трябва още? – Да учите! Един ден, като се върнете от тази голяма екскурзия на земята, вашият Баща ще ви запита: „Какво научихте досега?“ Така ще ви питат и ваши познати, като се научат, че сте били на Седемте рилски езера. Ще кажете, че сте ходили на връха Дамга, на Харамията; ще кажете, че сте видели Седемте езера. Това обаче не е всичко, което сте могли да видите и да научите. Всички върхове, всички тия езера са символи. Важно е какво прочетохте от книгата на Природата. Колко листа научихте и какво разбрахте от тях? Какво от това, че сте се качили на един висок връх? Защо се качвате? Да гледате отдалеч кой ще мине или какво носи – този ли е смисълът на изкачването по високите върхове? Ще кажете, че на връх Харамия се качвали разбойници да причакват богати пътници, които обирали. Дълбок смисъл имат екскурзиите и специално изкачването по високите върхове!

1, с. 132

Много от съвременните хора мислят повърхност-

но, и то главно върху онова, което Първата Причина е създала. Например като погледнете наоколо, вие виждате голямо безредие: камъни, скали – всичко е в пълен безпорядък. Докато съществува този безпорядък, вие не можете да четете, не можете да разберете какво е писала Природата. Книгата, която е изнесена пред вас, е разхвърляна: листа, корици, заглавия – всичко е разбъркано. Щом сте дошли на планината, вие трябва да възстановите първичния ред на нещата, всичко да поставите на своето място и тогава да четете. Голяма красота се крие в тази разхвърляна книга, но човек трябва да разбира тази красота, да я използва.

6, с. 58

Вие виждате, че около вас се движат мъгли; тези мъгли се предизвикват от сили, които вие не знаете. Ще кажете, че вятърът докарва мъглите. Ами кой предизвиква вятъра? Заг вятъра, заг мъглите има други сили, които вие трябва да изучавате. Вятърът и мъглата са резултати именно на тия сили. Докато не изучите силите, които действат в Природата, вие винаги ще се намирате в противоречия. Съвременните метеоролози, които изучават само резултатите на силите, каквито са мъглите, облаците, ветровете, не са още истински метеоролози.

Една от задачите на всички хора е да образуват връзка с разумността на Природата. В това отношение всеки човек, с когото завързваме познанство или приятелство, ние трябва да го изучаваме като израз на Природата. Да познаваш човека, това подразбира преди всичко да познаваш Природата.

2, с. 9

Когато ученият турист минава покрай някоя планинска местност, той разглежда цялата линия, която е очертала планината в своето образуване и може да

чете по нея като по книга. Геолозите казват: Едни от пластове на тази планина са начупени, други са нагънати. Ние ще наречем това начупване и огъване на пластове „съпоставяне на линиите“. Кривите линии образуват наклон. Какво показва наклона в една планинска местност? – Всеки наклон показва, че е изгубен някъде центърът на тежестта. Щом се изгуби центърът на тежестта на някое тяло, веднага става известно натежаване на едната или на другата страна. Когато отидете в някоя планинска местност, вие може да съпоставите линиите и по такъв начин, че да определите на коя страна е натежаването. От местността пък, в която живеят хората, може да се определи и техният характер. Характерът на хората ще съответства на кривите, на огъванията и пречупванията, които планините са претърпели. Хората, които живеят в долините, коренно се различават по характер от тия, които живеят по планините.

1, с. 101

Вчера направихме разходка до Калинините върхове. Някои от приятелите пожелаха да обиколят всичките върхове. Според мене това желание говори за човешкото тщеславие. Безпредметно е да се качва човек от един връх на друг. Като стигне до един от върховете, нека разглежда другите от далеч. Така ще има повече време да чете онова, което Божият Дух е писал по върховете. Някои запитват, защо тези върхове се наричат Калинини. Има едно старо предание за тия върхове. Наричат ги Калинини, защото някога си живяла една работна, спретната мома Калина, която постоянно чепкала, прела и тъкала вълна. Като нямало пазар за нейната вълна, тя я разстинала на тези места, от които впоследствие се образували Калинините върхове. Двете езера пък, наречени Карагьол, са двете очи на Калина, които в същност не са черни, но светли, почти

сини. На тъмно изглеждат черни, а на слънце са бели до синкави. Канарите, които обикалят тези езера, им придават тъмен цвят. Калинините върхове са отворена книга, по която може да се чете всичко, което Божият Дух е писал. Който не може да чете тази книга, той погледне наляво-надясно, хвърли един камък към върховете, груг – в езерото, и си отива, намира, че тук всичко е разхвърляно.

И тъй, като ходите по планинските върхове, павете чистота.

Това е най-простият израз, с който можете да покажете, че цените това, което разумната Природа е създала. По този начин вие ще се свържете с напредналите същества в невидимия свят, които ще ви помагат. Иначе те ще се откажат от вас.

Следователно искате ли да бъдете силни, красиви, доволни от живота, обхождайте се добре, ценете правилно всичко, което Първичната Причина е създала.

б, с. 122

Като наблюдавате небето, вие виждате малки облаци по него. Те показват, че има нещо в човека, което трябва да се изчисти. Кой ще му помогне? Вятърът. Той духа днес зад гърба ви, с което ви подканва да вървите напред, без да мислите за земята. Изобщо небето е чисто, с приятен син цвят. Погледнете ли към него, вие изпитвате радост. Такова трябва да бъде небето на вашата душа. То трябва да бъде огряно от любовта. За да постигнете това, стремете се да обичате хората, без да очаквате да ви обичат.

9, с. 14

Казвате: „Човек трябва да се пази от вятър, от мечение, да не се простуди.“ Вярно е, че човек трябва да се пази, да не се излага на силни, големи ветрове, но има един приятен, тих ветреца, от който не трябва да се крие. Този ветреца предизвиква голяма приятност

у човека. Този ветрец аз наричам дихание на Бога. Съществата от невидимия свят, които ни обичат, изпращат този приятен, тих ветрец да ни полъха. Обаче има силни, големи ветрове, топли течения, които са опасни за човека, понеже извличат влагата от тялото му. Такива топли течения се явяват някога денем, някога нощем. Тихите ветрове са приятни за въздушни бани. Човек може да се излага на тях без никакъв страх. Днес из цяла Европа хората правят такива въздушни бани, но понеже не знаят по какъв начин и по кое време да ги правят, те нямат добри резултати. Когато човек се помогне до правилния начин, по който могат да се правят въздушните бани, той ще разбере закона, на който се подчиняват неговите мисли. Същевременно той ще научи закона, според който ще може правилно да разпределя дневната си работа: той ще знае какво трябва да върши сутрин, какво – след обяд и какво – вечер.

3, с. 117

Много екскурзианти, като пътуват по планините, страхуват се от гъжд, да не се простудят. Трябва да знаете, че гъждът в планината през месец юли е голямо благословение. Такава гъждовна баня се равнява на сто обикновени бани. Всяка капка гъжд през месец юли е пълна с електричество и магнетизъм.

3, с. 64

И тъй, дойде ли ви някакво изпитание, благодарете на Бога. Изпитанията са привилегия за хората. След всяко изпитание човек придобива нещо хубаво. Едно от изпитанията в планината е гъждът. Когато дойдохме тук, още на другия ден заваля силен гъжд, като че се изливаше с ведра от небето, а същевременно като че извираше и от земята. Братята се бяха сгушили, умълчали, гледат какво ще стане. При това гъждът беше толкова силен, че се чуваше някакво особено бучене от земята. По едно време се чува силни топовни гърмежи,

а небето се разкъсваше от светкавици. Казвам: Няма нищо страшно, планинските жители ни поздравяват с топовни гърмежи за добре дошли. Освен това те ни дадоха концерт със силни музикални тонове, които бяха много едри. Всички прекараха цялата нощ в молитва. На сутринта всичко утихна и те започнаха да се смеят, да разказват как се страхували да не се скъсат палатките им. След това изпитание всички се почувстваха богри, свежи, подмладени, като деца.

3, с. 87

Казано е: Бог е светлина и дето е светлината, там Бог действа. Който разбира светлината, в нея той ще познае тихия глас на Бога, Който говори обогрителино на подвизаващата се душа в живота. За онзи, който разбира светлината, мъглите в съзнанието му ще се разпръснат и слънцето ще изгрее, както това става сега пред нас. Щом се усъмни, мъглите отново ще дойдат. Мъглата, която днес ни обикаля, е символ на състоянието, в което вие се намирате. Вие образувате тази мъгла. Вятърът, който днес духа, представя Божията мисъл, която постоянно работи върху съзнанието на човека да разпръсне мъглите. Сама по себе си мъглата не е опасна. Опасността седи в това, че в мъгливо време човек изгубва посоката на движението си. Падне ли мъгла, седни на едно място и размишлявай. Мръднеш ли от мястото си, ти ще се изгубиш. Мъглата показва, че няма условия за движение. Като наблюдавате, виждате как слънцето ту се покаже, ту се скрие. Мъглата не може изведнъж да се дигне. Същото нещо става и с вас. Тъкмо хоризонтът ви се изчисти, слънцето се покаже и Господ рече да ви предаде един урок, но веднага дойдат отрицателни мисли и чувства в ума и сърцето ви, и хоризонтът ви отново се замъгли. Вие изгубвате благоприятния момент и трябва да чакате новите условия.

5, с. 326

Днес вече сте свободни от мъглата. Тя ви арестува цели шест дена. Аз намирам, че любовта на водните капки в мъглата беше много егоистична. Такава любов уморява хората. От тази любов те умират. Водните капчици закриха слънцето от вашия поглед, лишиха ви от Божествената светлина. Човек може да се разговаря с водата, защото тя има освен външна, още и вътрешна, съзнателна страна.

7, с. 248

Сега, както виждате, небето започна да се проявява. Това показва, че мъглите клонят към примирение. И те философстват помежду си; и те като нас се разговарят за велики работи. Когато човек започне да разбира, и мъглата постепенно ще се оттегля от неговото съзнание. Този процес става постепенно, последователно, обаче действието между частите на този процес става моментално.

5, с. 161

Въпросът е да изчезнат мъглите от умовете и сърцата на хората. Щом те изчезнат, работите веднага се нареждат. Пред вас моментално се открива чисто, светло небе, планини, гървета, канари. Реални са тия неща? – Реални. Мъглите обаче са нереални. Те се явяват и изчезват, без да оставят следи след себе си.

5, с. 162

Често мъгли и облаци закриват слънцето, но за тях то пак свети. Причината за мъглата на планината е срещата на две еднородни електричества. Когато електричеството в пространството е положително, и земното – също положително, те се взаимно отблъскват, вследствие на което мъглата остава на мястото си. Ако земното електричество стане отрицателно, те се привличат. При това горното електричество привли-

ча мъглата към себе си и пространството се очиства.

И тъй, докато хората са недоволни от света, който Бог е създал, и се стремят да създадат нов свят, според техните разбирания, те всякога ще образуват мъгла в съзнанието си. Има ли мъгла в съзнанието им, и пътят, по който се движат, ще бъде кален. Знайте, че по-добър свят от този, който Бог е създал, не може да съществува. Приемете го такъв, какъвто е създаден, и бъдете доволни от него.

9, с. 160

Който е познал Христа, той следва Неговия път. Който е познал Христа, той лесно се ориентира в живота. Пътят му е осветен от Божественото слънце. Който не е познал Христа, пътят му е затворен. Той не може да се ориентира в живота, намира се в мъгла, в каквата и вие днес се намирате. Като гледа мъглата пред себе си, човек мисли, че цялата земя е непрогледна. Ако мисли така, той се заблуждава. Всъщност мъглата е само пред неговите очи или в неговото съзнание. Има хора, които всякога живеят в светлина. За тях Божественото слънце никога не залязва. Било е време, когато цялата земя е била мъглявина, но днес хората се радват на небето и на земята, на дневни и нощни светила. Мъглата, която виждате днес, показва, че хората ще минат през известни изпитания, които могат да преодолеят с вяра и разумност.

9, с. 354

Като говоря за огъня на великата любов, мъглата бърза да ви посети, да ви охлади малко, да не изгорите. Тя се е превърнала в пара, с която ви обгръща. Дребните капчици на мъглата се запознават с вас, поздравяват ви и ви целуват. Желаете ли техните целувки, или не, това не ги интересува. Това са Божествени целувки, които слизат от горния свят. Някои се оплакват, че се наквасили от тази мъгла. Няма защо да

се оплакват. Това са нежни целувки, които крият в себе си известно благословение. Без тях няма растене, няма живот. Слабият ветреца, който сега полхва, също така носи своята любов. Той ви завива в своята мека, магнетична греха. Ако ви запитат какво време бихте желали да имате, ще кажете, че искате да бъде топло, слънцето да грее силно, да няма мъгла, гъжд, нито вятър. Досега вие сте виждали все външното слънце, но не и вътрешното. Днес външното слънце е вътре във вас, а вътрешното ви слънце – отвън. Светлината, която проблясва сега в ума ви, топлината, която се разгаря в сърцето ви, и силата, която туря тялото ви в движение, представят вътрешното слънце на човека. При светлината на това слънце човек може да се движи и в най-голямата тъмнина, без никакви спънки и съпротивления. Благодарете на Бога за богатата, която всеки момент ви изпраща. Благодарете за разположението, което Той има към вас.

Мъглата, влагата, чистият въздух, в които сте потопени днес, не могат да се сравнят с най-топлия слънчев ден. Те носят велики блага за човешката душа. Житното зърно расте при влага, а не при суша. Дървото расте при влага, а не при суша. Добродетелите и способностите на човека се развиват при влага, а не при суша. Следователно радвайте се и благодарете за този ден, за мъглата и влагата, които ви посетиха. За грешника този ден е опасен. Като се намери на планината, в сред мъгла и гъжд, той бяга долу, в града, да се скрие на завет. За светията обаче мъглата и вятърът са благословение.

7, с. 222

Съвременните хора имат много ограничени схващания даже и за най-обикновени въпроси. Например някои казват: „Защо трябва да ходи човек по планините, да се удря по камъните, да дивее по горите? По-добре е да седи вкъщи, на спокойствие.“ Какво ще кажете на това?

По домовете си хората спокойни ли са? Много хора днес сега по домовете си, но не са спокойни: пребиват се от ревматизъм, от ишиас и ред още болести. Тъй щото камъните и в домовете им ги намират. Камъните представят болестите, недоразуменията, противоречията между хората. Следователно в планината човек има сто пъти по-голяма възможност да намери истината, отколкото в долината. Ако планините нямаха някакво предназначение, те не биха съществували. Планините не са създадени за снеговете и ветровете; те са създадени за хората, да се учат, да се ползват от тях.

Както небето сега се замъглява, така и човек е в сила да помрачи живота си. Как може човек да помрачи живота си? – Чрез отрицателни мисли и чувства. Днес допусне една отрицателна мисъл в ума си и едно отрицателно чувство в сърцето си, утре допусне още една отрицателна мисъл и едно отрицателно чувство и не забелязва как хоризонтът му постепенно се заоблачава и потъмнява. На какво мяза такъв човек? Той мяза на пътник, който върви по пращен път, тропи с краката си, дига прах, шум и нищо повече. Днешната мъгла е дадена за предметно учение. Между горните и долните слоеве на мъглата се води усилена война. Те разрешават един индивидуален въпрос. Долните слоеве искат да се дигнат нагоре, но горните не ги пуцат. Ако долните успеят да се дигнат нагоре, небето ще се изясни. Въз основа на същия закон и у човека става такава вътрешна борба вследствие на ред противоположни мисли и чувства, които се явяват в ума и сърцето му. В тази борба човек е главният фактор, който примирява, убеждава, съветва, докато най-после борбата се свърши. След това човек иска да разбере любовта, мъдростта, истината. Обаче той трябва да знае, че тези неща не са за него.

5, с. 155

Сега ще изтълкувам днешния ден с мъглата около

нас. Мъглата показва сегашния ви живот. Каквито сте вие, такъв е денят. Казвате: „Няма ли да се дигне мъглата?“ Щом мъглата се дигне, бъдещият живот ще дойде. Ако до довечера времето се поправи, значи и вие имате намерение да изправите живота си. Ще направя математически изчисления колко часа или дни ще трае мъглата. От това ще съдя и за вашия живот. Днешният ден показва не само вашия живот, но и този на всички българи, както и на хората в цяла Европа. Този ден показва как ще свърши съвременната култура, през какви изпитания ще мине. Този ден решава всичко. По него може да се гадае всичко, което предстои да стане. Първо небето се проясни, мъглите се разнесоха, но после пак се замъгли. Благодарете, че тази мъгла не е по целия свят, а е само около нас. Обаче нищо страшно няма в мъглата.

5, с. 145

Мъглите, които се движат пред нас, които покриват върховете, представят кармата на Европа. Докато съзнанието на съвременните хора не се пробуди и в тях не се яви желание да изпълняват волята Божия, кармата им не може да се разреши.

10, с. 7

Като сте се качили на върха, вие имате слънце, но и вятърът ви придружава, иска да каже нещо. Слънцето се провира и през най-малките дупки на хоризонта, иска да ви види, да ви гаде нещо от себе си. – Защо? – Защото ви обича.

10, с. 6

Съвършеният порядък

*Едно цветенце на планината се молело на Бога:
„Господи, посещавай ме със Своята роса и с небесната Си
светлина, да се радва моето малко сърце на Твоите блага.*

*Аз, Господи, ще се обличам с най-хубавите си дрехи да
посрещам Твоята светлина.*

*Който минава покрай мене, аз ще го поздравявам в
Твоето име.“*

9, с. 353

Всеки един от вас може да развие в себе си тези заложби, с които да влезе във връзка със силите, които действат в Природата. В плана на Битието влиза да влезем във връзка с Разумността, която е в Природата. Всеки човек е израз на Природата. Ти като познаеш един човек, познаваш Природата, която работи в него. Човек може със своята мисъл да движи камък, закачен с конец. С концентрацията на мисълта е възможна и левитацията. Това са само примери, за да се покаже какви мощни сили крие човешката мисъл! Вие сте много богати хора, но не знаете как да разработите капиталите си.

12, с. 154

В Природата всяко нещо е поставено точно на своето място. Боите, които Природата налага върху платното на своите картини, са точно определени по цвят; те не са ни по-силни, ни по-слаби от тези, които трябва да бъдат. Боите, с които Природата си служи, не се менят. Те се различават в нюансите си, но всякога запазват своя основен тон.

Например има един син цвят в Природата, който никога не се мени, но само нюансира. Същото става и със скъпоценните камъни. Скъпоценният камък запазва цвета си, но само играе със светлината, вследствие на

което се явяват различни отливи, различни цветове на светлината. На научен език казваме, че скъпоценните камъни пречупват лъчите на светлината и ги отразяват в себе си.

6, с. 85

Какво трябва да се разбира под израза „Жива Природа“? Живата Природа е съвкупност от всички живи, разумни души. Силите, с които Природата се гвижи, са Разумни същества. Неразумното е произлязло от Разумното. В Природата има закономерност, която е разумна, а не механична. Разумното управлява всичко и е абсолютно свободно. Външната страна на Природата е механична, неразумна, но има Разумни сили, които стоят зад нея. Ако туриш суха пръчка до бобово растение, то се обвива около нея; има съзнание в боба. Разумната Природа обгръща неразумната. Материята е само външен израз на Духа. Разумното е извън материята, както Разумното не е в колелата на машината. Всички неща са определени и са на мястото си. Онези, които са създали света, са били умни. Измени се времето, дойдат облаци, вятър, гръмотевици и ние мислим, че времето е лошо, но то е хубаво. В облациите има Разумни сили, които действат. Трябва да се различават горни и долни облаци. В облациите действат Служебни духове, които не са Ангели, но са по-горе от човека в еволюцията. Наблюденията на облациите е полезно преди всичко във физическо отношение. Всяко нещо трябва да се разглежда в три отношения: физическо, духовно и Божествено.

13, с. 180

Като сте дошли на планината, изучавайте линиите на огъванията, да видите тяхната красота. Някои линии са от миналото, други – от настоящето, а трети сега се чертаят, те са линии на бъдещето. Това показва, че планините се намират в процес на развитие,

не са завършени. И сега се строи нещо ново в тях, и в бъдеще ще се строи. Нещата в Природата са осмислени. Строи се нещо велико, което ще се открие в бъдеще. Всеки планински връх отразява светлината по особен начин. Отразената по този начин светлина влияе благотворно върху хората, върху всички живи същества. Това влияние се отразява, върху мислите и чувствата на човека. За обикновения човек всички неща в Природата са разхвърлени; за учения всички неща в Природата са на място поставени. Защо? – Защото той ги съпоставя и хармонизира.

„А земята беше неустроена и пуста“. И до днес още земята се устройва. Докато човек се развива, и земята ще се развива. Когато човек мине в по-висок стадий на развитие, с него заедно и земята ще се повдигне. Формите на земята ще стават все по-красиви и съвършени. Процесът на развитие, през който земята минава сега, е бабен, равномерен. В миналото развитието на земята е било бързо, придружено с големи катастрофи.

б. с. 61

Като ученици на Велика Школа благодарете и за радостите, и за скърбите. Благодарете за всички предмети, които ви се преподават в Школата. От тях вие изучавате земята, камъните, растенията, животните. За разумния ученик цветята представят методи за примиряване на човека с мъчнотиите, несгодите и противоречията в живота му. Синьото цвете казва на човека, че вяра му е нужна; жълтото цвете му казва, че трябва да мисли; червеното цвете му казва, че трябва да има любов в сърцето си, да обича хората. Всички цветя говорят с хората, казват им какво трябва да развиват в себе си. Всички цветя, от най-малкото до най-голямото, имат своето велико предназначение. Всичко, което Бог е създал, има велико предназначение. Цялата Природа представя сбор от същества, които са живели в съгласие с Божиите закони. Днес те се проявя-

ват в различни форми и раздават от изобилието, в което живеят, на всички нуждаещи. Кой каквото няма, да го търси в Природата. Вслушвайте се в гласа, в езика на цветята, на тревите, на дърветата, на птиците и на животните. Вслушвайте се най-после и във вътрешния глас на Духа, който ви ръководи към красивото и великото, към всичко онова, което Бог е създал.

„Който има уши да слуша, нека слуша.“ Блажени сте, че имате уши да слушате за всичко онова, което Великият е създал. Блажени сте, че имате възможност да се ползвате от благата, които днес ще ви се дават, както и от тия, които в бъдеще ще ви се дават.

8, с. 226

Следователно познайте Бога, познайте любовта във всички форми, в които се проявява. Търсете Го в силния и в слабия, в учения и в простия, в богатия и в бедния, във всяко растение и животно. Търсете Го в музиката, в поезията, в изкуството, в науката. И най-слабите същества са силни, щом Бог присъства в тях. Погледнете мъховете, които растат върху канарите. С години те живеят по камъните, извличат някаква храна от тях и по този начин ги облагородяват. Като ги наблюдавате, вие трябва да взимате поука от тях. Те не чакат да дойде щастието им отвън някъде. Те работят, прилагат силите, които са вложени в тях, и сами се осигуряват. – Защо? – Живот имат в себе си – най-ценното в света.

8, с. 340

Щом намерите любовта, ще познаете вътрешния смисъл на живота. По този начин ще обичате всичко в света: и животните, и растенията, и всяко камъче. Всичко обичайте, но нищо не обсебвайте. Където и да видите проявената Велика Любов – в житното зърно, в слънчевия лъч или в човека – пазете я чиста, свещена. Ако можете да запазите всичко това в чистота,

вие сте влезли в пътя, в който всичко може да ви се открие. В този път ще мислите повече за другите, отколкото за себе си.

б, с. 196

Днес човек трябва да води чист и свят живот. Любовта трябва да се излива от сърцето му като от извор. Той трябва да върши волята Божия и да се радва на всичко, което го заобикаля: на камъните, на гърветата, на изворите, на животните. Когато човек се качи на някоя планина, той трябва да разглежда, да изучава всички картини, които се откриват пред неговия поглед. Когато гледате картината на някой художник, вие знаете, че той е имал предвид какви краски да употреби, за да представи предмета по възможност по-вярно и точно. Някога краските, чертите на тази картина са сполучливо предадени, някога не са сполучливи. По същия начин и всяко камъче, всяко гърво или извор в картините на живата Природа са поставени на местата си според разбирането на художника или декоратора. На вас предстои красивата задача да изучавате тия картини. От Природата човек ще изучава законите на съвършенството и ще ги прилага в живота си.

3, с. 179

И в най-малките работи човек трябва да вижда Божията Любов. Какво по-силно доказателство искате от Божията Любов тук, в сред планината? Цял месец вече как сме тук, и ние се ползваме от най-добрите условия. Ако Бог не ни обичаше, Той щеше да изпрати буря, ветрове, дъжд, сняг, град, и ние не бихме могли да останем тук даже един ден. Обаче ние седим спокойно, четем, разхождаме се, отопляваме се и разискваме по разни въпроси. Колко клекове станаха жертва на нас, но те са доволни, защото по този начин се освободиха много същества, затворени в тях. Така само може да се оправдае горенето им. Когато освобождаваш някого,

всичко е навреме и на място; когато заробваш някого, нищо не е на място и навреме. Същото може да се каже и за самия човек.

4, с. 129

Които са недоволни от вятъра, нека направят опит да го спрат. Ако състоянието ви се измени, стане идеално, и ако любовта ви към Бога стане безупречна, вятърът моментално би спрял. Най-малката дисхармония в Природата се дължи на ред причини. Тя е последствие на някакво нарушение на нейните закони. Ако човек е напълно хармоничен с Природата, и тя ще бъде в хармония с него. Човек не е изпратен на земята да господарува над Природата, но Природата трябва да бъде училище за него. Следователно Природата отговаря на човека: какъвто е човекът, такава ще бъде и тя по отношение на него. Външният живот на човека отговаря на неговите вътрешни състояния. Като говорим за връзката между човека и Природата, не разбирам индивидуално човека, но имам предвид цялото човечество, общата хармония в живота на всички хора. Да бъдете в хармония с Бога, значи да разбирате целокупния живот.

4, с. 4

Сега като седите на този връх и наблюдавате небето, виждате, че облаците са под вас. Ако бяха над вас, вие щяхте да се интересувате какво има над тях. Сега свободно гледате над тях. За ония хора пък, които са долу, облаците са над тях. Те не виждат какво има над облаците. Облаците са под нас, понеже преобладаващите енергии на земята и на небето са положителни. Вследствие на това, в атмосферата има голямо налягане. Облаците служат като граница между двата свята: горния и долния. Горният свят оказва голямо налягане върху долния, но и долният от своя страна му противодейства. Тази е причината, поради

която при толкова наситени облаци не може да вали гъжд.

Това, което става в Природата, става и в самия човек. Често между горния и долния свят в човека се ражда известно противоречие, вследствие на което той изпада в мрачни, тежки състояния. При това положение казваме, че светът в човека е разделен. За да излезе от това състояние, човек трябва да подобри положението на стомаха си. Стомахът представя физическия свят в човека. Ако човек не разбира законите на своя стомах, на храносмилането и на твърдата материя, с която е в известно съприкосновение, физическият свят ще бъде недостъпен за него и не може да го използва.

Дойдете ли до духовния свят, ще разберете, че негов представител са гробовете, т. е. дихателната система на човека. Който разбира законите на дишането, той разбира законите на духовния свят. Когато живеете на равни места, дишането ви е спокойно, леко, защото сте се приспособили на тия условия. Обаче сега вие дишате мъчно, запъхтявате се. – Защо? – Планинският въздух е по-лек и по-рядък. Дробовете ви сега вършат усилена работа. Движението по високите планини подобрява състоянието на дихателната система. Ето защо който иска да подобри положението на гробовете си, той трябва да се качва по високи места. Щом подобри състоянието на дихателната си система, едновременно с това той придобива по-големи възможности за духовен живот. Ето защо от древни времена досега всички хора, които са работили и работят духовно, всякога са посещавали високи планински върхове. Които разбират законите на духовния свят, те използват разумно високите върхове. Които не разбират тия закони, ще бъдат като овчарите: щом времето се развали, ще бързат по-скоро да слязат в долината. В това отношение планината е строга. Тя интернира всеки, който не зачита законите на Природата.

Човек расте до известна възраст, след което растенето спира. В това отношение растенето на човека мяза на изкачването му на някой планински връх. Той бърза да се изкачи, иска час по-скоро да стигне върха, вследствие на което се изпотпява, изморява. Щом се качи на върха, поогледа се наоколо, поседи малко и мисли вече за слизане. Той вижда, че не може да живее на върха, не познава законите. И наистина законите на високите места са съвсем различни от тия на ниските места.

И тъй, изкачването нагоре представлява младостта; слизането надолу – старостта. Младият се качва на върха, поседи малко, но вижда, че не може да живее там дълго време и постепенно започва да слиза надолу. Слизането надолу е остаряването на човека. Той вижда, че силите му го напущат, тялото му се презгърбва, очите и ушите му отслабват, не му се яде, нищо вече не му е сладко и приятно. Тъй щото докато се качваме на планина, животът има смисъл. Защо? – Защото сме още в младостта. Започнем ли да слизаме, животът губи своя смисъл. Защо? – Защото влизаме в старостта. Младостта и старостта, т. е. качването и слизането са фази на обикновения, на временния живот. Обаче във вечния живот има постоянно качване. В този живот човек може да слезе само когато пожелае да помогне на някого. След това пак се връща назад, т. е. пак продължава качването си нагоре. Както във физическия, така и в духовния живот има качване и слизане. Когато човек се обезсърчи или когато животът му се обезсмили, той е слязъл от върха. Насърчили се, той пак се качва на върха. В този смисъл Любовта, Мъдростта и Истината са високи върхове, на които качи ли се човек веднъж, там трябва да остане. Той трябва да устои на законите, които съществуват на тия върхове! Не устои ли, той ще остарее, а едновременно с това ще изгуби и силата си, и здравето си – всичко, което дотогава е имал. И тогава, като мине покрай него вели-

ката майка – Любовта, ще каже: „Да ида да го събудя!“ Като го събуди, тя ще го качи отново на върха. Като знаете това, не трябва да се обезсърчавате. Който веднъж се е събудил, да гледа да не заспи; който спи, да пожелае Господ да го събуди. Който се качва на планината, той трябва да изучава законите на планината, за да не слезе долу; който слеза от планината, да се моли на Бога да го събуди, т. е. да го тури в пътя, да започне да се изкачва.

Онези от вас, които ще тръгват за София, ще гледат да се свържат с Бога, ако искат стъпките, както и пътищата им да бъдат прави. София е емблема на мъдростта. Не трябва да слезете в София, но да възлезете към нея, като място на мъдростта. Който няма да заминават, те ще останат тук, на високите места. Който слеза – остарява, който се качва – той се подмладява. Искате ли да разберете смисъла на живота, вие трябва да направите вътрешна връзка между трите върха – Любовта, Мъдростта и Истината. Разберете ли смисъла на живота, ще можете да живеете и на високите места. Ето, толкова време вече как ние живеем на рилските височини благодарение на каракачаните и на техните коне. Те ни донесят хляб, картофи, боб, масло, сирене и т. н. Щом има тия неща, и песни има, и проповеди има. Каракачанинът представя живота, който иде с конете си да донесе нещо за хората на земята. Докато животът ни носи нещо, ние ще има какво да ядем и пием, а заедно с това ще слушаме Бог да ни говори.

4, с. 246

Следователно който се е качил на планината, там да остане, да не слеза долу. Който е слязъл вече, да се моли на Бога пак да се качи. За тази цел не късайте връзката си с каракачаните, т. е. с живота! Нека те

слизат и се качват, да носят всичко онова, което е необходимо за подържане на живота в планината.

4, с. 247

Природата е жива и разумна. Когато дойдете сред нея, все ще възприемете някоя идея, с която ще се върнете. Това ще осмисли вашето идване тук.

Ала най-напред трябва да се откажете от всичките си стари възгледи. В бъдеще всеки министър, всеки управник, всеки общественик трябва да се качи първо на най-високия планински връх и след това да поеме работата.

Хората ходят на изложби по градовете, а тук има изложба, приготвена от хиляди години.

Ония, които идват тук, чувстват, че има нещо повече от това, което виждат отвън.

Материалният свят е възпльтена идея, възпльтена мисъл. Разумността в Природата, в малките работи, прави чудни неща.

Сега Бог ни е отворил път да дойдем тук. Ако не бе Той, канарите, силите биха ни препяствали, пътят ни щеше да бъде затворен.

Това, което става в Природата, трябва да го превеждаме и за вътрешния живот. Трябва да правим преводи. Например слънцето, което грее сега, ни казва: „Така и вие трябва да грееете.“

Работата при Божественото всякога е приятна. Щом работите нещо и ви е приятно, то е Божествено. Когато сте недоволни, то е човешкото. Като сте недоволни, Господ ще ви каже: „Стига толкова.“

Днес вятърът тласка палатките насам-натамък. Това е предметно учение за тебе. Ти не си ли една палатка? Като те тласкат ветровете на живота, трябва да устояваш!

12, с. 45

Ако нямаше кой да помага, човешкият живот би висял на косъм. Ако разумната Природа не пази човека, всеки ден той би се излагал на хиляди опасности.

Ако човек би знаел колко пъти е избавян! Вярa, вярa се изисква. Вярата се развива при изпитанията. Тогава тя се калява. Тръгваш – ръководен си навсякъде. Дето и да си, заобиколен си от тези разумни същества.

Всичко, каквото и да стане, в края на краищата се превръща в добро от тази Разумна сила, от Бога!

Това е красивото, това е Великото, това е утешителното в света!

12, с. 142

Човек трябва да мисли, че е в един свят, дето всичко е уредено.

И ако има някое противоречие, той трябва да знае, че не е доразбрал нещата.

12, с. 145

Езикът на Вечния е мощен, силен, той е и слово, и звук, и багра, и движение, и неподвижност. Човек приема Словото на Вечния както храната, водата и светлината. То храни, възраства и укрепява всички същества. То разкрива на човека живота в неговата пълнота.

12, с. 33

Обърнете вечер погледа си към звездите. Това е великото бъдеще, което ви чака. Всичко това ще го пребродите. И като живеете по сто милиона години във всяка слънчева система – а те са милиони слънчеви системи – пак ще се срещнем и ще ми разправите великото, което сте видели.

12, с. 157

ПЛАНИНАТА – ОБИТЕЛ НА РАЗУМНИ СЪЩЕСТВА

*Почвата, която стои, е твърда.
Дървото, което стои и расте, е търпеливо.
Водата, която тече, е чиста.
Въздухът, който вее, е свеж.
Светлината, която свети, е силна и жива.
И човекът, който мисли, е разумен и щастлив.
Защото в него самия животът, знанието, светлината,
свободата и любовта в съвършена пълнота се сливат.*

15, с. 53

Онези от вас, които са дошли на планината, мислят, че са сами, че няма никой около тях. Те се заблуждават, много същества има около тях: слънцето, въздухът, водите, камъните. Ще кажете, че те не са живи, нищо не разбират. Който мисли така, той се намира в илюзиите на живота. Всичко, което ви обикаля, е живо. Но за да се убедите в това, трябва да минете през илюзиите, да видете, че те нямат това съдържание, което влагате в тях.

11, с. 14

Планината търпи само ония хора, които живеят хармонично. Не живеят ли хармонично, тя изпраца гъжд, вятър, гръм, светкавици и ги застава да слязат долу. Планината не търпи никакво недоволство. Недоволен е само онзи, който не разбира Божиите пътища.

8, с. 77

Духовният свят, за който говоря, не е далеч от вас. От живота ви зависи дали ще се движите в грубия

физически свят, или в духовния, в любовта на ангелите. Ако със своите мисли, чувства и постъпки вие се движите между ангелите, те ще се грижат за вас, ще предвиждат нуждите ви и ще ги задоволяват. И тогава ако сте на планината и се нуждаете от храна и грехи, те ще намерят някой добър човек на земята и чрез него ще ви изпратят всичко, което ви е необходимо.

8, с. 88

Съществата обичат места, където не стъпва човешки крак, за да не ги безпокоят. Те знаят изкуството да стават видими и невидими. Тук имат жилища и живеят полуфизически и полуастрален живот. Тези същества са били някога хора. Те са служебни същества, служители на други по-напреднали Същества, които са завършили своето развитие и направляват всичко в Природата.

13, с. 10

Съвременните учени се намират в крив път, ако смятат, че могат да завладеят Природата. Тя не позволява да я владееш. Само разумният човек може да впряга силите на Природата, защото той се съобразява с нейните закони. Никой не може да подчини Природата, но трябва да се учи от нея. Намираме се в един организиран свят и мислим, че ние сме фактори и че ние уреждаме работите, и вследствие на това идват големи заблуждения. Природата наказва мързеливите и дава добри условия на тези, които са работили. Тя прави милиони опити и оставя най-хубавото. И днес прави своите опити. Всякога превеждай нещата в Природата. Когато при възприемане на светлината се съсредоточиш в Божествения свят, светлината ще ти проговори. Тя е жива. Докато всичко не оживее във вас, вие още не сте в Правия път. Разумните същества творят всичко в света. На Земята ще изследваме методите за прилагане. За да се създаде Земята, е трябвало мисъл. За да

се създаде въздухът, е трябвало мисъл. За да изпраца Слънцето светлина, топлина, е трябвало мисъл. Хората отричат това и смятат, че ние сме единствените същества, които мислят.

13, с. 181

Като наблюдавате местностите около езерата, виждате, че те имат особен строеж, особена архитектура, която никой обикновен човек не може да изработи. Тук са работили съвършени, възвишени същества, пред които и най-учените хора на земята са деца от забавачницата или от първо отделение. Тези местности са едни от най-красивите места на Рила. Като се движите около езерата, изучавайте флората и фауната на Рила, както и разположението, строежа и състава на скалите и на земните пластове. Да се движи човек по планините съзнателно, това значи да изпитва истинска, Божествена радост.

10, с. 149

Всички тези форми са направени от други същества и сега вие се ползвате.

Тези форми тук са работени в течение на милиони години. Това е за онзи, който разбира. Господ е турил всеки камък на мястото му.

Колко същества и колко време са работили, за да направят нещо подобно на тая гледка, която виждаме!

Не са работили хора, а високоинтелигентни същества, които не са грешили.

Като гледам тези места, виждам колко труд са употребили ангелите тук.

Напредналите същества са работили тук по един велик план. Това е грандиозен строеж!

Строенето на тези планини от разумни същества, това е цяла история.

Каква разумност се крие сега в тази затворена книга!

Онези, които са строили тази местност, са строили за разумните хора. Когато някой човек пише книга, не я пише за глупавите, а за умните. Вятърът вее за вас. Реките текат за вас. Слънцето грее за вас.

Земята е построена от същества, които са завършили своята еволюция и като последна задача им е било дадено да създадат земята, като са им дали и всички материали.

Във всички форми, които са направени, те са вложили своите идеи, своите мисли. Затова ние изпитваме особена приятност, когато се намираме сред Природата. Когато сме в досег с камъните, цветята, езерата, ние се свързваме с идеите на напредналите същества и със самите тях.

Земята не е завършила още своето развитие. Върху нея и сега работят и ще работят още върху нейния строеж тези свършени същества.

12, с. 13

Възлизането на планината е много важно! В нея има скрити енергии, богатства!

Когато отидем в София и помислим за тук, то известна енергия от тука ще протече към София, ще се образува течение.

Тези места тук са места на силата. Тук човек трябва да бъде внимателен. Иначе може да пострада. В планините има силови линии. Тези камъни са наредени като тераси. Те са свързани със силовите линии на водата, която пада надолу. Онези, които са създали света, са имали замах, предвиждали са много векове напред, за да има какво да работят поколенията, които идат.

Тук, на планината, в човека се влива повече жизнена сила – прана.

Когато човек се отнася към Природата с любов, тя му разкрива своите тайни.

12, с. 52

Бъдете весели. Живеем в един разумен свят. Всичко говори: светлината говори и въздухът говори.

Например слушате чужд език да се говори, но не го разбирате и казвате: „Какъв неопределен шум!“ Същото е и по отношение на Природата. Като не знаете езика ѝ, слушате само шум. А това е език. Един ден, като станете учени, ще разбирате нейния език.

Трябва да се радваме на работата на милионите същества, които са работили. И ние работим. На нашата работа ще се радват други същества след нас.

12, с. 53

Днешният хубав ден е израз на живота на онези Напреднали Същества, които участват днес заедно с нас. Сега те присъстват, техните сърца са отворени и изпращат своето благословение.

Днес ние се срещаме с онези, които са си гали среща. Светиите и ангелите правят днес среща и ние присъстваме на тяхната среща. Ангелите са сега с нас. В днешния ден всички тези същества се събират около нас.

Съществата, които ви предшестват, имат известни постижения. И вие искате да имате техните постижения, тяхната опитност. Те са проправили пътя. А сегашният ваш живот е идеал на други същества, които сега по-году от вас.

Животът на един ангел е по-интересен, отколкото животът на цялото човечество. А когато се завърши процесът на човешкото развитие, тогава и животът на човечеството ще бъде интересен.

Добре е човек да мисли за Напредналите Същества, за техните идеи, за тяхната интелигентност, за тяхната чистота! И когато мисли, да изпитва любов към тях.

Ако човек има любов към тях, то те ще му се изявят.

Ранните сутринни часове, преди изгрев слънце, са най-благоприятни за това.

Хубаво е човек да се моли не в палатката си, но да излезе вън.

Трябва да се знае, че човек, който не е влязъл във връзка с Бога, с никого не може да влезе във връзка.

12, с. 33, 34

Ако цялото човечество направи връзка с Възвишените Същества, това ще бъде новата епоха. И тогава човек ще получава съзнателно знания от другия свят. Когато му дойде времето, всеки човек ще влезе във връзка с Напредналите Същества. В присъствието на един ангел ти ще почувстваш в себе си голям преврат, ще имаш желание да живееш за велик идеал. Когато човек се пробуди, ще говори с ангелите, онзи свят ще бъде отворен за него.

12, с. 156

РИЛА – ВРАТА КЪМ АГАРТА

В 1912 г. в един частен разговор попитах Учителя защо е избрал България за център на Бялото братство. Той отговори така: „България е избрана за център на Бялото братство, защото България има много планини. Има велики души в човечеството и тези свършени същества ръководят човечеството. Един важен техен център са Хималаите. Учителят нарече този център Агарта. След това Учителят каза, че има по-голям център от Агарта и че центърът Агарта се е местил три пъти. Първо бил в Атлантида, после - в Египет и най-после в Хималаите. В Египет те са построили пирамидите. Целта на пирамидите е тази: от високите планини ръководителите на човечеството изпращат Божествени течения към човечеството. Египет няма планини. Пирамидите са построени, за да заместят планините. Това е една от службите на пирамидите. Агарта има два клона в Европа: в Рила и в Алпите. Там висшите същества живеят в етерни тела. Който иска да знае повече по този въпрос, нека чете Послание към евреите, гл. 12, ст. 22-24.

България е избрана за център, защото е близо до Рила. Запитах Учителя защо не бе избрана Швейцария, която е при Алпите. Той ми отговори: „Защото едновременно България е славянска страна, а Небето е решило да възложи на славянството Великата мисия - изграждането на новата култура.“

17

Мойсей, като дойде при горящата къпина, чу глас: „Изуй обувката си, защото мястото, на което стоиш, е свето.“

Мойсей научи, че има свещени места.

Рупите са непристъпни, там живеят Възвишени, Напреднали Същества. Някой може да мисли, че като отиде на Рупите, може да яде и да пие и да има обикновени мисли. Тези места са за онези, които мислят за Бога.

Ако речем да приказваме по този начин, някой ще помисли, че това са приказки от 1001 ноц.

И тук има свещени места. Свещените места са опасни. Ако идеш там и не си подготвен, ще се случи някое нещастие. За там човек трябва да е подготвен. Далеч са тези свещени места, но ако някой попадне там, да има предвид. По-хубаво е, че са по-далеч.

Ако едно Напреднало Същество е далеч девет милиона километра, за 30 секунди може да дойде при тебе. Човек не трябва да се смущава, но да работи. Животът е велика работа, в която всички вземат участие. Всеки човек, доколкото работи, участва във великата работа на Природата.

Ако ви се отворят сега очите, ще видите тук пред себе си един друг свят!

Земята е една затворена книга. Колко неща има написани в нея! Неизчерпаеми богатства съдържа тя.

На днешната беседа на Молитвения връх имаше много приятели от невидимия свят. Те дойдоха при вас и вие не ги познахте!

Съществата, които живеят тук, имат свои центрове. Там човешки крак почти не е стъпвал. Тук има места, дето са стъпили ангели. Тези места са невидими. Тях фотография не ги хваща. Тези места са етерни. Тези центрове остават неизвестни. Те са свързани с други по-висши центрове.

Колко работници има тук! Тук идват милиарди работници, които работят и сега. Те са строили езерата.

Нашата задача в бъдеще ще бъде да продължим работата им. Понеже ние вървим по техните стъпки.

В България може да се внесе култура, понеже теренът способства. В Египет, за да се внесе култура, трябваше да се построят пирамидите. Върху тях почива египетската култура. Като нямаха високи места, египтяните ги създадоха, за да имат по този начин трансформатори на космичните енергии, които идат към земята от всемира.

Планинските върхове възприемат космичните енергии, които идат към земята, трансформират ги и ги разпространяват навсякъде.

Има специфични места, дето може да добиете специфични енергии.

Всяка част на планината е свързана с една разумна сила в Природата.

И като се качите на един висок връх, ще се свържете с Разумното в Природата.

Като се качите на един висок връх, помислете си каква служба изпълнява той, какво предназначение има. И езерото си има предназначение, колкото и да е малко.

12, с. 14

Планинските места са пълни с енергии и носят благословение.

По високите места има повече електричество, а в ниските – повече магнетизъм. Изобило в планините е събран колосален запас от електромагнитни енергии. За мисълта са нужни планински места.

Енергиите от планините слизат долу в полето, за да го направят плодородно. В бъдеще планините ще се снишат, а полетата ще се издигнат на планини.

14, с. 208

България е избрана, понеже има много планини, а без тях не може. На Земята има центрове, които са врата на живота, и водата, която минава през тях, е

вече свещена и има голямо въздействие. Тези врати се пазят. Вода с голямо действие, с изобилен живот има в непристъпните, свещени места на планините, пазени от посветени.

14, с. 211

Дето се говори, че на Олимп обитавали боговете, това не е било сегашната планина Олимп, а Рилският масив. Той е бил големият Олимп, който после спаднал. А сегашният Олимп после се е оформил. В бъдеще ще има филми, в които ще представят как се е създала земята и ще копират от реалния филм, който се е запазил – Акашевите записи. Съществата са запазили всички тези процеси на миналото във вид на филм. И в бъдеще хората ще ги виждат. Запомнете, има връзка между Хималаите и Рила.

13, с. 22

Мусала е главата, Рупите са черният дроб, а Седемте рилски езера съответстват на сърцето.

Като гледам тези канари, чета как са живели хората в миналите епохи.

Какви агенти са минавали през тези места!

Този масив между Олимп, Шар и Рила е бил голям. Той е бил над десет хиляди метра висок. Целият този масив е бил Олимп – място на боговете. Мусала е бил връх с височина 7–8 хиляди метра. Мусала е място, дето няма никакви утайки. Значи не е бил под морето никога. Едно време тук на Балканите е имало тропически климат.

Рило-Родопският масив е бил център на разумните сили, които са работили. Той е бил опорна точка за тяхната строителна дейност. Тук е имало ложа на Всемирното Бяло Братство от най-дълбока древност.

12, с. 15

Мусала

Изкачването по високи планински върхове подразбира влизане в един висш свят. Следователно изкачването на върха Мусала не е нищо друго, освен отиване при Бога, т. е. изкачване на някое духовно място. Човек може да намери красивото и великото в света само по високите места. В този смисъл човек всеки ден може да се изкачва по високи върхове, да се освежава, да повдига мислите и чувствата си. Животът по високите върхове е живот на истинска музика и поезия. Само оттам човек може да възприеме нещо възвишено и велико. Гениалните музиканти са приемали музиката от високите места и после я сваляли в низините, между хората. Колкото по-добри приематели били, толкова по-точно са я предавали. Човек може физически да се движи в долината на живота, а умствено и духовно – по височините.

10, с. 34

Някой пита защо сме дошли на Мусала. Който е дошъл на Мусала, продължава му се живота с още една година. А една година колко много струва. Вие все сте приели нещо тук, колкото и да са примитивни вашите апарати.

Като дойдеш тук, цяла година ще обработваш впечатленията. На Петровден връх Мусала приема специфична енергия от Слънцето. Хората в света казват: „Не ви трябва да ходите по планините“. Само мъдрите хора ходят по такива високи и чисти места.

14, с. 167

Като застанахме на снега под Окото, Учителя каза:

Тук е Светилището на Рила. Връх Мусала е кубето на Рила. Светилището е триъгълник, образуван

от езерото Окото, Маричините езера и връх Мусала. Светилището обхваща всичката тази местност от езерото Окото до Маричините езера.

13, с. 8

Някога Мусала е бил най-високият връх в Европа, после се снишил. На няколко пъти България е била море и суша, обаче Рилският масив всякога е оставал суша и е стърчал като голям остров над водите.

13, с. 8

Някога Мусала е бил много по-висок и там е имало една площ, широка 400 метра. Първите култури на Мусала съществуват в библиотеките на Невидимия свят. Връх Мусала никога не е потъвал под вода, докато България няколко пъти се е издигала и хлътвала. Средиземно море е долина, която е потънала при релефни промени. Днес Македония и Беломорието постепенно потъват.

14, с. 210

Хималаите, които сега са най-високата планина, имат своята дълбока причина да се съградят. В бъдеще може би на Земята ще се създадат още по-високи върхове.

14, с. 210

Изучавайте психологически планините. Това става като на всяка местност в планината ще прекарвате известно време и ще видите какво разположение ще имате, какви идеи и подтици ще се родят във вас. По това ще познаете какво е психичното действие на мястото.

13, с. 207

Тук, при Окото има нещо хубаво. Доjde ли в размисленie, човек ще почне да вижда картини от миналото – грандиозни и хубави. Тук трябва да направим

един опит. Мястото съдържа много магнетизъм, ще ви покаже в какво положение да поставите гърба си и ще видите какво влияние ще усетите. Тези скали наоколо са складирани енергии за бъдещето. Ако хората биха имали знания за тези енергии, какво тичане би било насам! Това място по някой път действа електрично, а някой път – магнетично, променчиво е. Окоето разполага за мисъл, творчество, също и Олтарят. Водата на Окоето е много хубава.

13, с. 207

Като сте дошли на Мусала, задачата ви е да се свържете с всички добри хора, които желаят подобрението на човечеството. После трябва да се свържете с всички същества от духовния свят и от Божествения свят, които работят за повдигане на човечеството. Като се свържете с добрите хора на физическия свят, с разумните и възвишени същества от духовния и от Божествения свят, вие ще започнете да мислите и работите като тях. По този начин ще станете проводници на Божиите блага. Когато човек е свързан с добрите същества от трите свята – физически, духовен и Божествен, той става маг. Достатъчно е да удари с пръчицата си, за да постигне всичко, каквото желае. Както мъглите се движат постепенно и разкриват хоризонта, така магът отваря и затваря тайните врати на Природата.

10, с. 8

Защо ви доведох на Мусала? Да познаете Господа! Той ви говори отгоре, но вие не разбирате езика Му. Той ви казва: „Вие трябва да се обичате“. Да обичаш, както хората обичат, това развращава. Вие трябва да обичате така, както Бог обича. Ще обичате и ще прощавате. Ще работите за кого? Само за Господа. Тая мисъл: „За Бога“ да седи всякога в ума ви. Каквото

вършите, само за Бога да го вършите. Ако някой ме запита: „Защо обичаш Господа, защо Му служиш?“, ще кажа: „Защото Бог ме обича. На любовта винаги се отговаря със служене, с работа. Любовта работи. Това да знаете. Това е Мусала, високият връх. Доброто е нещо вътрешно. Човек трябва да бъде добър в сърцето си. Доброто, което Бог е вложил във вас, ще гледате да го развиете, като работите единствено заради Господа. Ще се борите, докато вашите добродетели вземат надмощие и кажете: „Мога да служа на Бога през всички времена и при всички условия“. Вие казвате: „Да бъдем добри“. За доброто има три категории. Човек може да бъде добър за себе си, човек може да бъде добър за ближните си. Аз считам, че идеалното състояние е човек да бъде добър за Бога. Да бъде добър за себе си, човек е научил това изкуство. Да бъде добър за ближните си – също. Отсега нататък трябва да учим да бъдем добри за Господа.

15, с. 51

Езерата

Първото езеро, наречено Махарзи, е средище на материалните блага. Второто езеро, Елбур, е граница между физическия и Духовния свят и е облог на доброто. Третото езеро, наречено Балгер-Дару, е езеро на хубавото. Близнаците са езеро на приятелството. Петото езеро, Махабур или Бъбрека, е на чистотата. Шестото езеро, Сърцето, е обмяна на Любовта. Седмото езеро, наречено Шемхаа, е Божественият свят. Местата на Езерата са магнетични и чисти. Цялата местност е магнетична и особено при чешмата, където има изобилно ултравиолетови лъчи.

14, с. 211

Първото езеро наричайте Махарзи. Това значи „Голямата почивка“. Там ще си починеш. Първото езеро е физическият живот.

Второто езеро, гдето е нашият стан, наричайте Елбур. Това значи „Бог е силният“. Елбур можем да наречем още Езерото на изпитанията.

Третото езеро наричайте Балгер-Дару. Тези гуми преведени означават „Онзи, Който дава благата“.

Четвъртото езеро се казва Близнаци.

Петото езеро наричайте Махабур. Това означава: „Големият и Силният“.

Шестото езеро е Сърцето.

Седмото наричайте Главата или Шемхаа. Това е име на Мъдростта.

Да направим размисление върху следната идея: „Яснотата и пълнотата на живота.“

Яснотата е по отношение на умствения живот, а пълнотата – по отношение на духовния.

12, с. 47

Цяла наука е човек да бъде доволен. Не се иска много. Например, гойдеш при петото езеро Махабур. Целият ден това езеро е твое – на твое разположение. Но като залезе слънцето, то вече не ти принадлежи. На другия ден ще имаш нов акт за това или друго място. За един ден може да притежаваш цялото пето езеро, фактически ще е твое. Днес всичкото това място е ваше, но го довечера.

12, с. 266

Когато се обливаме с вода или пием вода, трябва да го правим при мисълта, че Бог живее във водата. Тогава няма да има никакви нещастия, няма да има изстигане, ще бъдем под закрила.

(При езерото на Чистотата): Тук обстановката е чиста. Човек трябва да бъде чист, за да види каква е обстановката. Тук виждате гранировката, маскирано е

всичко. Хубавите неща са маскирани, грапирани, за да не угват всички тук. Тук има публика, която ви гледа. Тя се интересува от вас. Вие сте актьорите.

12, с. 57

Веднъж при езерото Сърцето Учителят каза:

– Всичко е светлина.

Всяка форма е светлина – камъкът е светлина, земята е светлина, тревицата е светлина, цветенцето е светлина.

Един ден тези форми ще се изменят и ще станат пак светлина. И хората, където и да отидат, пак ще се върнат в светлината.

Те ще станат светлина, защото всичко е светлина.

12, с. 220

Езерото Елбур откъм нашия лагер е магнетично, а от другата страна е електрично.

Планината във всеки момент е различна, колкото и малко да бъде различието, което се чувства. И различието се причинява от начина, по който планината възприема и отразява слънчевите енергии. Трептенията, които планината излъчва като отражение на слънчевите енергии, всеки път са различни. Затова планината е толкова различна. Всъщност това разнообразие, което има на планината, е най-важното. Но вие не можете още да го схванете, понеже нямате достатъчно светлина в съзнанието.

Планината е много разнообразна, понеже заг формите, които виждате, е онази разумност, проява на Бога. Погледът ни трябва да прониква заг формите в тази разумност.

12, с. 41

Формули

При езерото Окоето:

На Окоето под връх Мусала се измива лицето и косата с гумите: „Господи, изпълни ме с чистота, нежност, вяра, смирение и други добродетели.“

„Господи, направи окоето ми чисто и светло.“

При езерото на Чистотата:

– Днес ще направим едно измиване в името на онези велики закони, които управляват живота.

Измиваме ръцете, главата и нозете си на езерото, като произнасяме следните гуми:

„В името на Божията Любов мия ръцете, главата и нозете си. В името на Божията Мъдрост мия ръцете, главата и нозете си. В името на Божията Истина мия ръцете, главата и нозете си.“ После се навеждаме и с двете ръце плискаме вода навътре в езерото.

12, с. 59

Истински ученик е този, който може да раздава чиста вода на всички.

„В името на Божията Любов мия ръцете си. (3 пъти) В името на Божията Мъдрост мия нозете си. (3 пъти) В името на Божията Истина мия лицето си.“ (3 пъти) „Господи, измий сърцето ми, душата ми, духът ми, за да съм чист и свят пред Тебе.“

На чешмата Ръцете, които дават:

„Господи, измий ме, изчисти ме със силата, която си вложил в тази вода.“

При езерото Махабур:

„Господи, измий ръцете ми, измий лицето ми, измий нозете ми, очисти сърцето ми, избели душата ми, за да съм чист и свят пред тебе. Благословен си Ти, Господи, Боже мой!“

„Чистотата носи живот.“ – измиват се нозете три пъти и се плиска с ръце шест пъти вода напред.

„Божията светлина озари лицето ми.“ – измива се главата три пъти и се плиска с ръце шест пъти вода напред.

Учителят каза след упражнението: „Струва си тру-гът човек да дойде тук, за да се измие поне веднъж на годината по този начин...“

Съществата, които са създали преди много време тези места, са мислили още тогава за нас. А тези същества тук – тревите – на които седим, колко време са ни чакали! И сега те се радват, че сме дошли при тях.“

12, с. 48

Писмо от Боян Боев

Любезни брат,

О, първо езеро Махарзи! При идването от Изгрева ти първо ни посрещаш. Като минем една височина, с особено вълнение поглеждаме твоите тихи сини води. При виждането ти изпъкват в нас в живи образи всичкият този вълшебен кът, който ти пазиш оттук. Над теб величествено се издига Молитвения връх, дето сме прекарвали незабравими часове. Слизаме до твоите брегове. Стъпваме на полянката, дето толкова пъти сме играли Паневритмия с Учителя. И той на връщане от Паневритмия сам е носил на рамо сухо дърво за нуждите на обществото.

Скоро сме вече при второто езеро Елбур, край което ще бъде нашият стан. След кратка почивка и постройка на палатката привечер мнозина се изкачват на Молитвения връх. Тясна пътека води към него. Върху голяма скала край пътеката са написани гумите:

Пази свободата на гушата си!

Пази добротата на сърцето си!

Пази светлината на ума си!

Пази силата на духа си!

Един брат се зае да издълбае върху камъка с длето и чук тези гуми, за да се увековечат. Този брат и на други места и издълбал върху скалите свещени изречения, например:

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди! и

Люби Бога,

обичай ближния си,

търси съвършенството!

Тези изречения, издълбани върху гранита, с хилядолетия ще поучават бъдните поколения.

На Молитвения връх прекарваме в мълчание. Още сега звънят в ушите ни словата на вечните истини,

произнесени тук от Учителя. На този Молитвен връх почнахме да се изкачваме от 1932 г. А по-рано за молитвен връх ни служеше възвишението между второто и третото езеро.

Още след слизането си от Молитвения връх посещаваме чешмичката. Там прекарваме известно време в мълчание и в тих разговор с водите, които се изливат от мраморните ръце. Чешмичката има оригинална архитектура. Белите камъни, с които е изградена тя, са донесени тук в раници или на гръб от далечни места. С любов ги е нареждал Учителя.

От днеска започват чудните дни при седемструнната арфа на Рила. Във време на нашето пребиваване тук в свободното си време ние единично и на групи посещаваме всички езера и върхове. Отиваме при Езерото на съзерцанието. Тишината, която цари тук, ни поглъща. Тук ние сме вгълбени в себе си, чувстваме лъха на Вечното и Безкрайното в света. Тук човек неволно идва в молитвено състояние.

Посещаваме мястото на палатката на Учителя. У нас неволно възкръсва сцената с идването на французите. Когато те гойдоха тук, при Учителя, изпяха няколко песни на Братството с български думи. Това трогна всички. След това един от тях се обърна към Учителя с възторжена приветствена реч, на която Учителя отговори с няколко думи, които могат да бъдат завет за бъдещото човечество.

Мястото около палатката е украсено с бели камъни. Всяка година братя и сестри, като намерят някъде красиви бели камъни, ги донасят тук, за да украсят тази поляна, гдето сме имали високи идейни разговори с Учителя.

Посещаваме третото езеро Балдер-Дару, край чиито брегове толкова пъти сме играли Паневритмия с Учителя. Посещаваме и близкото езеро Близнака – четвърто поред. Тук човек като че ли се пробужда и съзнава себе си като

душа, отворена да възприема говора на планината. Тук Учителя е прекарал с французите няколко часа.

Изкачваме се до петото езеро, Махабур – най-обширното от Седемте езера. Още има ледени късове туктам по неговата повърхност и снежни преспи на единия му бряг. Още по-нагоре е шестото езеро – Сърцето. То е най-дълбокото от Седемте езера. Който дойде до Сърцето, неволно престава да говори и има силно желание тук да прекара в съзерцания по-дълго време.

Изкачваме се по-нагоре до Седмото езеро – Шемхаа или Главата.

Връщаме се през Езерото на Чистотата. Това езеро, понеже е настрана, по-рядко е посещавано от туристи. Тука, седнали върху скалите край бреговете му, сме имали интересни разговори с Учителя. Бистри кристални потоци се вливат в това езеро от гърното на един циркус. Който посети това езеро, трябва да види и красивия извор, който излива водите си в него.

Който дойде на гости на Рилските езера, трябва да посети и така наречения Салон на Съзерцанието или размишлението. Този тъй наречен Салон се издига над Езерото на Съзерцанието. Какво представлява Салона? На този връх има грамадни скали, които заграждат една полянка, наречена именно Салон. Можем да кажем, че Салона е едно от най-мистичните и най-красивите места в тази част на Рила. Чудна е гледката оттука. Пред тебе се издигат Рупите с особените си очертания. Оттука те изглеждат тъй близо до нас. Дошли тук, ние неволно се отдалечаваме един от друг за известно време, за да доловим шепота на Вечния, да доловим и говора на Рупите... Нещо мощно, тайнствено иде от Рупите. Всеки, който посети Езерата, непременно трябва да посети и Салона.

За пръв път посетихме Езерата с Учителя през месец август 1929 г. Тогава летуването още не беше

организирано. Вместо палатки имахме навеси. Помня една подробност при връщането. Сутринта рано Учителя каза с най-голяма бързина да приготвим денковете, за да тръгнем към Сапарево или Дупница, но мнозина се забавиха. Учителя силно настояваше да работим по-бързо, обаче тръгнахме със закъснение поради късното приготвяне на денковете. Друг път Учителя не е настоявал за толкова бързо тръгване. После разбрахме причината: между Дупница и Радомир заваля пороен гъжг и причини голямо наводнение при с. Долна Диканя (Градини). Ние бяхме с автомобили. Когато нашите автомобили приближиха селото, водите на местната река издигнаха нивото си и наводниха селото. Водите покриха всички улици. Едва автомобилът на Учителя и още един автомобил минаха реката, а понеже нивото на реката се издигаше постоянно, другите автомобили се върнаха в Дупница и там преспаха.

Едно лято, доколкото помня, през 1930 г., палатката на Учителя и много групи палатки бяха по склона на стария молитвен връх. Един ден заваля гъжг, който се превърна в сняг. Учителя видя, че мнозина братя и сестри не бяха много радостно изненадани от снега. Той отиде зад своята палатка. Там имаше един брат. В негово присъствие Учителя направи едно движение с ръка и произнесе няколко думи. И като се върна пред палатката, снегът веднага престана, облаците се пръснаха и веднага се показа Слънцето...

Едно изречение ми направи силно впечатление, което Учителя каза на Езерата. Той каза: „Всяка тревичка, ако съзнаваме живо, че в нея живее Бог, има магическо действие и може да лекува всички болести. „ Това изречение показва с какви мощни сили може да разполага човек, стига да е будно неговото съзнание.

Учителя каза веднъж: „Да се запечатат живо във вас красивите образи, които виждате тук на планината.

И когато слезете долу на полето, често да възкръсват във вашето съзнание тези образи. По този начин вие правите връзка с планината и нейните енергии протичат във вас и ви повдигат.“

Когато слезем на полето, ние почти всеки ден посещаваме вътрешно Езерата. Всеки ден идваме тук и черпим от тези енергии. От полето всеки ден идваме тук на гости, за да се обновим и опресним.

Със сърдечен братски поздрав, ваш верен: Боян Боев
Изгрев, 20.09.1960 г.

Съдържание

Пътят към върха – път към Бога	9
Правила на духовната школа.....	18
Опитности, окултни упражнения.....	35
Чистотата	53
Лагерът на Бялото Братство.....	59
Съборът на Бялото Братство.....	72
Изгревът на Божественото слънце.....	74
Природата – книга на Живота	80
Съвършеният порядък	91
Планината – обител на разумни същества	102
Рила – врата към Агарта.....	108
Мусала	112
Езерата	115
Формули.....	118
Писмо от Боян Боев.....	120
Използвана литература.....	127

Първата проява на Бога, която знаем, е Любовта. Бог е любов. От звездите, от Слънцето, от плодовете иде Божията Любов. Любовта е зад въздуха, зад водата, зад крушите, зад ябълките, зад хляба. И затова всяка форма, която срещаме, нека да ни бъде като съединителна връзка, чрез която да се свържем с онова, което е зад нея, а именно – с Любовта на Бога. Ето защо когато възприемаме въздуха, водата, ябълката, крушата, хляба, когато наблюдаваме звездите, камъните, цветята, трябва да се свържем с онова, на което те са проводник. И ако при яденето ние направим връзка с Любовта на Бога, тогава сме яли добре. И ако при дишането ние се докоснем и приемем Любовта, която е зад въздуха, тогава ние сме дишали добре. И ако при отправяне на поглед към Природата ние се докоснем до Любовта, която е зад нейните форми, тогава ние сме ги гледали добре. Засегнал съм Любовта от всички страни. Тя е всепроницающа и е велика среда, в която сме потопени. И в най-дребните същества, и в атомите, и в силите – навсякъде се вижда нейното влияние в една или друга форма. Виждам чешма и в нея откривам Любовта. Онзи човек, като я съграждал, е мислил доброто на хората. Виждам един извор и тогава го наричам Любов. Някое разумно същество го е пуснало към нас. Виждам, че изгрява Слънцето и намирам, че това е Любов, понеже някое Висше същество издига нагоре нашето светило. Това е Любовта, която стои зад Слънцето. Виждам дървото как расте – Любовта е там, която го кара да израства. В малките неща Любовта е силна. Навсякъде виждам какъв промисъл има – зад всички неща стои Божията Любов.

ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА

1. По Бога направени. Съборни беседи 1929 г. I изд. С., 1929.
2. Благословена между жените. Рилски беседи 1930 г. I изд. С., 1930.
3. Любов към Бога. Рилски беседи 1931 г. I изд. С., 1931.
4. Нашето място. Рилски беседи, т. II, 1931 г. I изд. С., 1932.
5. Ценното из книгата на великия живот. Рилски беседи 1932 г. I изд. С., 1932.
6. Царският път на душата. Рилски беседи 1935 г. I изд. С., 1935.
7. Лъчи на живота. Рилски беседи 1937 г. I изд. С., 1937.
8. Двигатели в живота. Рилски беседи 1938 г. I изд. С., 1938.
9. Езикът на любовта. Рилски беседи 1939 г. I изд. С., 1939.
10. Божествен и човешки свят. Рилски беседи 1940 г. I изд. С., 1940.
11. Опорни точки на живота. Рилски беседи 1942 г. I изд. С., 1942.
12. Учителят. Разговорите при седемте Рилски езера. I изд. С., 1948.
13. Акордиране на човешката душа. т. I. С., Изд. Бяло Братство, 1999.
14. Акордиране на човешката душа. т. II. С., Изд. Бяло Братство, 2000.
15. Учителят. I изд. С., 1946.

Из Словото на Учителя Петър Дънов

РИЛА – ВРАТА КЪМ АГАРТА

Съставител   *Галина Герасимова*
Художник   *Даниела Тодорова*
Предпечат   *Иван Джеджев*

Издателство „БЯЛО БРАТСТВО“
София, ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 2
Тел: (02) 418 01 10; 0897 847 641

www.beinsadouno.org
www.bialobratstvo.info
sales@bialobratstvo.info